

**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA 2017-3130-0037**

ZAKON O DOSTOPNOSTI SPLETIŠČ IN MOBILNIH APLIKACIJ

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Ocena stanja na področju dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij

Informacijske in komunikacijske tehnologije na splošno ter sam internet so v današnjem času zelo pomembni in so glavno gonilo gospodarske rasti. Informacije so vedno pogostejše objavljene na spletu, kar velja tudi za informacije, ki jih ustvarja javni sektor. Javni sektor za ustvarjanje, zbiranje in zagotavljanje informacij ter storitev, ki so bistvene za javnost, uporablja tudi internet. S tega vidika je pomembno, da so vsebine, objavljene na spletiščih in mobilnih aplikacijah, dostopne vsem uporabnikom. Posamezniki, ki so zaradi različnih oblik oviranosti (npr. gibalno ovirane osebe, slepe in slabovidne osebe, gluhe in naglušne osebe, osebe s težavami v kognitivnem funkcioniranju, starejši uporabniki) prikrajšani za dostop do informacij in storitev, namreč težje uveljavljajo svoje pravice, kar prispeva k višji stopnji digitalne izključenosti.

Glede na zgoraj navedeno je posebno pozornost pri zagotavljanju spletne dostopnosti treba posvetiti kategoriji uporabnikov invalidov. Po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije je v Sloveniji ocenjeno število invalidov 12 do 13 odstotkov prebivalstva (160.000 do 170.000).

Pri spletni dostopnosti gre za načela in tehnike, ki jih je treba upoštevati pri izdelavi spletišč, da se zagotovi dostopnost vsebin vsem uporabnikom, še zlasti uporabnikom z različnimi oblikami oviranosti. Spletna dostopnost postaja ključna za ugotovitev enakega dostopa in enakih možnosti vsem ljudem z različnimi sposobnostmi. Zagotavljanje spletne dostopnosti je tako pomemben element razvoja vključujoče digitalne družbe.

Celovita analiza stanja spletne dostopnosti v Sloveniji še ni bila izvedena. Kot je zapisano v strateškem dokumentu Digitalna Slovenija 2020 – Strategija razvoja informacijske družbe do leta 2020, je področje spletne dostopnosti relativno slabo razvito, posameznim ranljivim skupinam so prilagojene le nekatere spletne strani. V praksi se tako pogosto pojavljajo različne rešitve, ki večinoma ne sledijo celostni in vključujoči prilagoditvi spletnih strani za vse predstavnike oseb z različnimi oblikami oviranosti. Ob odsotnosti normativne ureditve področja gre tako za zdaj za parcialno urejanje problematike. Podobno je na ravni Evropske unije, kjer je bilo po podatkih iz leta 2013 z mednarodnimi smernicami za to področje usklajenih manj kot 10 odstotkov spletišč.

Posamezni organi znotraj javnega sektorja v Sloveniji so že sprejeli posamezne ukrepe za zagotavljanje dostopnosti, in pri tem sledili priporočilom Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0). Ta dokument zajema sklop priporočil za izdelavo dostopnejših spletnih vsebin in predstavlja mednarodni standard ISO/IEC

40500:2012. V okviru tega so priporočila organizirana po štirih načelih, ki opisujejo osnovne cilje, za katere si morajo prizadevati ustvarjalci spletnih mest za popolno dostopnost spletnih mest za vse (zaznavnost, operabilnost, razumljivost, robustnost). Za vsako posamezno načelo je opredeljen kriterij uspešnosti, s katerim je mogoče preveriti skladnost s priporočili. Te ravni so poimenovane raven A (nizka raven skladnosti), raven AA (srednja raven skladnosti) in raven AAA (visoka raven skladnosti z načeli). Tako je na primer Ministrstvo za javno upravo novembra 2015 za javnost odprlo popolnoma prenovljen portal eUprava, ki je skoraj v celoti prilagojen smernicam WCAG 2.0 z ravnijo AA. Pri prenovi portala sta sodelovali Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije ter Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije. Portal je prilagojen tudi starejšim, ljudem s poškodbami glave in ljudem z disleksijo. Uporabniki z omejenim vidom lahko večajo črke, si nastavijo ozadje in tipografijo ali uporabljajo Braillovo tipkovnico, gluhi uporabniki pa vsebine na portalu lahko spremljajo v slovenskem znakovnem jeziku. Upravljalci portala se trudijo, da tudi pri vzdrževanju in nadgradnjah portala upoštevajo potrebe ljudi s posebnimi potrebami in portal nenehno izboljšujejo tudi s tega vidika. Kot primer dobre prakse velja omeniti tudi dostopnost spletišča Mestne občine Ljubljana, kjer so spletne podstrani urejene glede na WCAG 2.0, raven dostopnosti AA, in so upoštevane potrebe starejših uporabnikov in uporabnikov z zdravstvenimi omejitvami. Njim so tehnični in oblikovni elementi spletne strani prilagojeni tako, da so vsebine dostopne in razumljive čim večjemu številu uporabnikov spletne strani.

Predpisi, ki urejajo področje dostopnosti

Že Ustava Republike Slovenije v 14. členu določa, da so v Sloveniji vsakomur zagotovljene enake človekove pravice in temeljne svoboščine, ne glede na narodnost, raso, spol, jezik, vero, politično ali drugo prepričanje, gmotno stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni položaj, invalidnost ali katero koli drugo osebno okoliščino. Ustava Republike Slovenije med drugim izrecno izpostavlja, da nihče ne sme biti zapostavljen zaradi invalidnosti. Tako je treba upoštevati posebne potrebe invalidov ter jim zagotoviti enakopravno obravnavo. Država mora sprejeti učinkovite in ustrezne ukrepe, s katerimi bo invalidom omogočila doseganje in ohranjanje največje mogoče samostojnosti ter polno vključenost in sodelovanje na vseh področjih življenja.

Republika Slovenija se je že leta 2008 s sprejetjem Zakona o ratifikaciji Konvencije o pravicah invalidov in Izbirnega protokola h Konvenciji o pravicah invalidov zavezala k uresničevanju Konvencije ter s tem k sprejetju ukrepov, s katerimi se invalidom zagotovi, da imajo enako kot drugi dostop do fizičnega okolja, prevoza, informacij in komunikacij, vključno z informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami in sistemi, ter do drugih objektov, naprav in storitev, ki so namenjeni javnosti ali se zanjo opravljajo v mestu in na podeželju.

Na strateški ravni je treba omeniti Nacionalne usmeritve za izboljšanje dostopnosti grajenega okolja, informacij in komunikacij za invalide – Strategija Dostopna Slovenija, ki kot Cilj II opredeljuje, da je treba senzorno oviranim invalidom zagotavljati informacije v prilagojenih oblikah. Na tem sloni tudi Akcijski program za invalide 2014–2021, ki kot 3. cilj opredeljuje dostopnost. Pri tem navaja, da gre za širok pojem, ki ne obsega le dostopa do grajenega okolja in odprave arhitektonskih ovir, temveč tudi dostop do informacij oziroma komunikacij, in s tem omogoča invalidu vključitev v širše družbeno okolje oziroma v vse sfere človekovega življenja, kot so na primer izobraževanje, zaposlovanje, vključevanje v politično, športno in kulturno življenje ter dostopnost do zdravstvenih, socialnih in drugih storitev. Dostopnost torej daje invalidu možnost vključevanja v socialno, ekonomsko in politično življenje. Kot ukrep 3.3 je določeno zagotavljanje dostopnosti do informacij in komunikacij (prilagoditev gradiva v zvezi z odločanjem na državni in lokalni ravni v lahko berljivi tehniki; uporaba slovenskega znakovnega jezika za gluhe ter zagotavljanje branja podnapisov in opisovanja dogajanja na zaslonu za slepe, vsaj pri dnevnoinformativnih, znanstvenih in drugih izobraževalnih televizijskih oddajah, spodbujanje e-dostopnosti in uporabe druge informacijsko-komunikacijske tehnologije; spodbujanje proizvajalcev, da svoje izdelke opremijo z Braillovo pisavo; ohranjanje relejnih centrov za senzorno in komunikacijsko ovirane invalide, to je centrov, ki skrbijo za posredovanje informacij med gluhih/naglušnih in drugimi osebami).

Na ravni zakonskega urejanja pravice invalidov v Sloveniji niso zagotovljene v enem krovnem zakonu, temveč v področni zakonodaji, tako da različni zakoni urejajo različne pravice na različnih področjih urejanja. Izpostavimo lahko Zakon o izenačevanju možnosti invalidov (Uradni list RS, št. 94/10, 50/14 in 32/17), Zakon o uporabi slovenskega znakovnega jezika (Uradni list RS, št. 96/02), Zakon o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02 in 61/06 – ZDru-1) ter Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 87/11, 96/12 – ZPIZ-2 in 98/14).

Zakon o izenačevanju možnosti invalidov v 8. členu določa, da je prepovedana diskriminacija zaradi invalidnosti pri dostopnosti do blaga in storitev, ki so na voljo javnosti, pri čemer se ukrepi za odpravljanje ovir pri dostopnosti do blaga in storitev, ki so na voljo javnosti, z vidika dostopnosti informacijskih in komunikacijskih storitev nanašajo predvsem:

- na zagotovilo, da javni in zasebni subjekti, ki ponujajo blago in storitve, ki so na voljo javnosti, upoštevajo vse vidike njihove dostopnosti za invalide;
- na to, da se pri ponujanju blaga in storitev, ki so na voljo javnosti, če je treba, zagotovijo primerna podpora, zlasti z drugo osebo (bralci, tolmači slovenskega znakovnega jezika, tolmači za gluho-slepe), oznake v brajici ter podatki v lahko razumljivi in čitljivi obliki.

Navedene ukrepe je treba zagotoviti, razen če izvedba teh ukrepov javnim in zasebnim subjektom, ki ponujajo blago in storitve, ki so na voljo javnosti, ne nalaga nesorazmernega bremena.

Direktiva 2016/2102/EU

Dne 26. oktobra 2016 je bila sprejeta Direktiva (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja (UL L št. 327 z dne 2. decembra 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/2102/EU), ki je začela veljati 22. decembra 2016. Rok za prenos v nacionalno zakonodajo se izteče 22. septembra 2018. Gre za direktivo minimalne harmonizacije, kar pomeni, da države članice lahko ohranijo ali uvedejo ukrepe, ki presegajo minimalne zahteve glede dostopnosti iz direktive.

Cilji Direktive 2016/2102/EU so predvsem zagotoviti boljšo in lažjo dostopnost spletnih strani in mobilnih aplikacij javnega sektorja, zagotoviti dostop do storitev javnega sektorja tudi invalidom in starejšim, odpraviti razdrobljenost notranjega trga, zmanjšati negotovost za razvijalce spletišč in mobilnih aplikacij (enotne zahteve), povečati digitalno vključenost in spodbujati interoperabilnost.

Po Direktivi 2016/2102/EU so države članice zavezane zagotoviti, da organi javnega sektorja sprejmejo vse potrebne ukrepe za to, da so njihova spletišča in mobilne aplikacije zaznavni, delujoči, razumljivi in robustni ter s tem dostopnejši. Pri tem se glede minimalnih zahtev direktiva sklicuje na evropski standard EN 301 549 V 1.1.2. Spletne vsebine bodo morale biti dostopne skladno z zahtevami tudi na mobilnih napravah, kot so pametni telefoni in tablice. Direktiva predvideva, da bo dostop do vsebin, obrazcev in plačil na spletnih straneh olajšan predvsem invalidom in starejšim uporabnikom.

Organi javnega sektorja morajo izdelati oceno, v kolikšnem obsegu bi izpolnjevanje zahtev iz direktive zanje pomenilo nesorazmerno breme. Glede na oceno imajo možnost, da se v določenem delu izvzamejo iz obveznosti izpolnjevanja zahtev glede dostopnosti, kar morajo ustrezno pojasniti v izjavi o dostopnosti, ki jo mora vsak organ objaviti v dostopni obliki na svojem spletišču oziroma pri prenosu mobilne aplikacije. Organi javnega sektorja so zavezani uvesti tudi mehanizem za zagotavljanje povratnih informacij, s katerim morajo vsakomur omogočiti, da organ obvesti, ko njegova spletišča ali mobilne aplikacije ne zadovoljujejo zahtev glede dostopnosti, in ga zaprosi za informacijo.

Direktiva 2016/2102/EU predvideva prehodno obdobje za vzpostavitev in uskladitev spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti. Za vzpostavitev novih spletišč je določen rok 23. september 2019, za že obstoječa spletišča 23. september 2020, za mobilne aplikacije pa 23. junij 2021.

Evropska komisija (EK) mora skladno z Direktivo 2016/2102/EU v 24 mesecih po začetku veljavnosti (do decembra 2018) sprejeti naslednje izvedbene akte: tehnične specifikacije za mobilne aplikacije (harmonizirani standardi), vzorec izjave o dostopnosti, metodologijo za spremljanje skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti in ureditev poročanja držav članic EK.

Države članice morajo EK obvestiti o organu za spremljanje in poročanje o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja in o organu, pristojnem za izvrševanje direktive, ter redno poročati o spremljanju skladnosti in o podatkih merjenja.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Republika Slovenija bo z Zakonom o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij v svoj pravni red prenesla Direktivo 2016/2102/EU, katere cilj je zagotoviti dostopnejša spletišča in mobilne aplikacije organov javnega sektorja na podlagi skupnih zahtev glede dostopnosti. S poenotenjem zahtev za dostopnost spletišč in mobilnih aplikacij se bo zmanjšala negotovost za razvijalce spletišč in spodbudila medobratovalnost. Cilj predloga zakona je, da se uporabnikom omogoči lažji dostop do informacij in storitev javnega sektorja ter s tem lažje uveljavljanje njihovih pravic, kar je še zlasti pomembno za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti. Posledično je cilj povečati digitalno vključenost ranljivih skupin prebivalstva.

2.2 Načela

S predlaganimi ukrepi se upošteva zlasti:

- spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
- načelo enakopravnosti,
- načelo nediskriminacije,
- načelo sorazmernosti,
- načelo učinkovitosti,
- načelo univerzalne dostopnosti za vse.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev

- vsebina zakona (1. člen)

Predlagani zakon ureja ukrepe za zagotovitev dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij za vse uporabnike, zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti. Hkrati se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2016/2102/EU.

- zavezanci (2. člen)

V členu so določeni zavezanci po tem zakonu, torej subjekti, ki morajo za svoja spletišča in mobilne aplikacije zagotoviti spoštovanje zahtev glede dostopnosti. To so državni in lokalni organi in uprave ter osebe javnega prava po zakonu, ki ureja javno naročanje.

- področje uporabe – izjeme (3. člen)

Predlagani zakon se ne bo uporabljal za določene vrste spletišč in mobilnih aplikacij ter za določeno vsebino, objavljeno na spletiščih in mobilnih aplikacijah. Izjeme so povzete po

Direktivi 2016/2102/EU, pri čemer se predlaga tudi uporaba diskrecijske pravice držav članic za izključitev šol in vrtcev iz obveznosti izpolnjevanja zahtev glede dostopnosti.

- **pomen izrazov (4. člen)**

V členu so opredeljeni uporabljeni izrazi, pri čemer so opredelitve povzete po Direktivi 2016/2102/EU.

- **zahteve glede dostopnosti (5. člen)**

Določena je obveznost zavezancev zagotoviti, da njihova spletišča in mobilne aplikacije izpolnjujejo zahteve glede dostopnosti (morajo biti zaznavna, operabilna, razumljiva in robustna ter s tem dostopna). Pri tem se predlog člena sklicuje na standard SIST EN 301 549 V 1.1.2 – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi.

Predlog člena predvideva sprejem podzakonskega akta za določitev tehničnih specifikacij za mobilne aplikacije.

Vsebine v zvezi z izvajanjem upravnih storitev morajo biti dostopne tudi v slovenskem znakovnem jeziku.

- **ocena nesorazmernega bremena (6. člen)**

Določena je obveznost zavezancev, da izdelajo začetno oceno nesorazmernega bremena, to je oceno, koliko bi izpolnjevanje zakonskih zahtev zanje pomenilo nesorazmerno breme. Minimalni nabor okoliščin, ki jih morajo zavezanci pri tem upoštevati, je zakonsko določen. Če organ ugotovi, da bi izpolnjevanje zahtev za določeno spletišče ali mobilno aplikacijo pomenilo nesorazmerno breme, mu v tem delu zahtev ni treba izpolniti, mora pa to jasno zapisati v izjavi o dostopnosti (7. člen) in zagotoviti nadomestne možnosti.

- **izjava o dostopnosti (7. člen)**

Vsak zavezanec mora izdelati in na dostopen način objaviti izjavo o dostopnosti, ki jo mora redno posodabljeni. V izjavi mora pojasniti, kateri deli vsebine niso dostopni, in razloge za takšno odločitev ter navesti nadomestne možnosti. Opisan mora biti mehanizem za zagotavljanje povratnih informacij ter objavljene informacije o inšpekcijskem nadzoru nad izvajanjem zakona s povezavo na spletno stran pristojnega nadzornega organa.

Predlog člena predvideva tudi sprejem podzakonskega akta za določitev vzorca izjave o dostopnosti.

- **mehanizem za zagotavljanje povratnih informacij (8. člen)**

Zavezanec bo moral na spletišču oziroma v mobilni aplikaciji zagotoviti povezavo, prek katere ga bodo imeli uporabniki možnost obvestiti, da po njihovem mnenju njegova spletišča oziroma mobilne aplikacije niso skladni z zahtevami glede dostopnosti, ter ga zaprositi za informacije, ki v skladu z oceno nesorazmernega bremena niso objavljene v dostopni obliki. Določena je tudi obveznost zavezanca, da uporabniku odgovori v osmih dneh oziroma da mu v tem roku sporoči, da glede na naravo njegove prošnje za pripravo odgovora potrebuje več časa, kar ustrezno utemelji in poda časovnico za odgovor.

- **promoviranje in usposabljanje (9. člen)**

Ministrstvo, pristojno za javno upravo, je zavezano, da organizira programe usposabljanja za ustvarjanje, upravljanje in posodabljanje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij v skladu z zahtevami tega zakona. Usposabljanja bodo namenjena uslužbencem, zaposlenim pri zavezancih, oziroma zunanjim pripravljavcem spletnih strani in mobilnih aplikacij.

Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo bo zadolženo za spodbujanje ozaveščenosti glede zahtev za zagotavljanje dostopnosti, in sicer tako zavezancev po tem zakonu kot tudi uporabnikov spletnih strani in mobilnih aplikacij. Nadalje je predvideno, da to ministrstvo spodbuja tudi lastnike drugih spletišč in mobilnih aplikacij (ki niso zavezanci po tem zakonu), ki ponujajo zmogljivosti in storitve, bistvene za javnost in ki se opravljajo za javnost, da upoštevajo zahteve glede dostopnosti.

- **spremljanje in poročanje (11. člen)**

Organ, pristojen za informacijsko varnost, bo zadolžen za spremljanje skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti ter za poročanje Evropski komisiji v vsebinskem in časovnem okviru, kot sta določena z Direktivo 2016/2102/EU.

Predlog člena predvideva tudi sprejem podzakonskega akta za določitev metodologije spremljanja skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij.

- **inšpekcijski nadzor (10. in 12. člen)**

Predviden je inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 5. do 8. člena predloga zakona. Če bo inšpektor ugotovil nespoštovanje določenih zakonskih zahtev, bo izdal odločbo, s katero bo zavezancu naložil izpolnitev zakonske dolžnosti.

- **kazenski določbi (13. in 14. člen)**

V primeru nespoštovanja zakonskih določb je predvideno sankcioniranje odgovorne osebe zavezanca.

- **prehodne in končne določbe (15. do 19. člen)**

V prehodnih in končni določbi so določeni rok za uskladitev uredbe, ki določa organe v sestavi ministrstev, z določbami tega zakona, rok za sprejem podzakonskih aktov na podlagi tega zakona, rok za predložitev prvega poročila Evropski komisiji ter začetek uporabe in začetek veljavnosti zakona.

b) Način reševanja

S predlogom zakona se v pravni red RS prenaša Direktiva 2016/2102/EU, katere cilj je zagotoviti dostopnost spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja. Direktiva predvideva naknadni sprejem izvedbenih aktov EK glede tehničnih specifikacij za mobilne aplikacije, vzorca izjave o dostopnosti in metodologije za spremljanje skladnosti spletišč, z rokom do decembra 2018. Glede na to, da je rok za sprejem izvedbenih aktov določen po izteku roka za prenos direktive v pravni red RS, se v predlogu zakona vzpostavlja pravna podlaga za podzakonske akte, ki bodo izdani po sprejemu izvedbenih aktov na ravni Evropske unije.

c) Normativna usklajenost predloga zakona

Predlog zakona je usklajen z veljavno zakonodajo in s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava ter mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo. Predlog zakona v pravni red RS prenaša Direktivo 2016/2102/EU.

č) Usklajenost predloga zakona

Predlog zakona je bil 20. 11. 2017 posredovan v 30-dnevno javno obravnavo. Organiziran je bil tudi javni posvet (30. 11. 2017) v zvezi z osnutkom predloga zakona. O javni obravnavi in javnem posvetu smo še posebej obvestili določene subjekte, vključno z invalidskimi organizacijami in vsemi tremi združenji občin.

Mnenja, predlogi in pripombe so bili delno upoštevani, kot je razvidno iz prikaza sodelovanja z zainteresirano javnostjo v 7. točki gradiva.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

S predlogom zakona bodo nastale finančne posledice za državni proračun in občinske proračune, in sicer za zavezance po tem zakonu. Uveljavitev zakona je za uporabnike **zlasti za skupine z različnimi oblikami oviranosti** (po navedbah SURS-a je v Sloveniji **160.000 do 170.000 invalidov**) izredno pomembna, saj jim bo omogočen lažji dostop do bistvenih informacij in storitev javnega sektorja ter s tem enakopravno uveljavljanje pravic in posledično večjo digitalno vključenost.

Skladno s predlogom zakona morajo zavezanci prilagoditi spletišča in mobilne aplikacije. Stroški za prenavo in urejanje spletnih strani vsebujejo preverjanje skladnosti spletišč s standardom SIST EN 301 549 V1.1.2 – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi. Ocena stroškov prilagoditve spletnih strani je razdeljena v tri glavne sklope, glede na vrsto stroškov, ki so potrebni za prilagoditev in vzdrževanje dostopnosti:

- analiza in validacija spletišč,
- programiranje in prilagoditev dostopnosti vsebine spletišč,
- vzdrževanje in urejanje spletišč.

Prenova spletnih strani je odvisna od več dejavnikov, kot so starost spletišča, velikosti spletišč in tehnologij, na podlagi katerih so spletne strani izdelane. Spletne strani se nenehno razvijajo, pogosto pa se dodajajo nove vsebine. To pomeni, da je potrebno redno spremljanje in urejanje njihovih vsebin. Zakon predvideva tudi usposabljanje zaposlenih pri zavezancih in drugih pripravljavcev spletnih strani in mobilnih aplikacij.

Ocenjeni povprečni stroški prilagoditve spletišč za posameznega zavezanca:

- stroški analize in validacije	1.600 EUR
- stroški prenove in preoblikovanja	3.000 EUR
- stroški usposabljanja	2.000 EUR
SKUPAJ:	6.600 EUR
- stroški vzdrževanja (letno)	2.000 EUR

Ocenjeni povprečni stroški za vzpostavitev in prilagoditev mobilnih aplikacij za posameznega zavezanca:

- stroški analize in validacije	1.000 EUR
- stroški prenove in preoblikovanja	2.000 EUR
SKUPAJ:	3.000 EUR
- stroški vzdrževanja (letno)	1.000 EUR

Predlog zakona predvideva tudi nadzor nad izvajanjem tega zakona. Nadzor bodo opravljali inšpektorji za informacijsko družbo. Za nadzor sta predvidoma potrebna dva inšpektorja, ki bosta v letu 2019 zaposlena od septembra naprej. Presoja zagotovitve dodatnih zaposlitev bo izvedena v skladu s 60. členom sprejetega Zakona o izvrševanju proračuna RS za leti 2018 in 2019 ter sprejetimi sklepi Vlade RS o kadrovskega načrtih organov državne uprave.

Za namene nadzora nad tem zakonom se:

- v letu 2019 predvidi **2 novo zaposlena**,
- v letu 2020 in letu 2021 pa ohrani število zaposlenih inšpektorjev.

MJU / Inšpektorji za informacijsko družbo:

	t	t + 1	t + 2	t + 3
Kategorija/Leto	2018	2019	2020	2021
1 Število zaposlitev kumulativno	0	2*	2	2

*opomba: v letu t+1 (2019) sta inšpektorja zaposlena od septembra do decembra

Letni bruto 2 strošek plače zaposlenega, skupaj s povračili stroškov in drugimi prejemki iz delovnega razmerja, znaša **30.000 EUR** ter enkratni strošek vzpostavitve posameznega delovnega mesta **5.000 EUR** in letni strošek kasnejšega delovanja **2.000 EUR** na posamezno delovno mesto. V oceni je prav tako upoštevan strošek službenih poti in izobraževanja **1.200 EUR** na zaposlenega.

Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo (MJU), za leti 2019 in 2020 priskrbi redno proračunsko postavko v sklopu razreza proračuna na nivoju ministrstva.

Zakon se začne uporabljati od:

- 23. septembra 2019 za spletišča, ki bodo objavljena pred 23. septembrom 2018;
- 23. septembra 2020 za prilagoditev spletišč, ki niso zajeta v prejšnji alineji;
- 23. junija 2021 za mobilne aplikacije.

Skupni ocenjeni stroški vzpostavitve in prilagoditve spletišč in mobilnih aplikacij:

	t	t + 1	t + 2	t + 3
Kategorija/Leto	2018	2019	2020	2021
1. Stroški vzpostavitve/delovanja delovnih mest	0	10.000 €	4.000 €	4.000 €
2. Stroški plač in nadomestil (bruto 2)	0	20.000 €	60.000 €	60.000 €
3. Stroški vzpostavitve/prilagoditve spletišč	0	0	8.989.200 €	0

4.	Stroški vzdrževanja spletišč (letno)	0	0	0	2.724.000 €
5.	Stroški prilagoditve mobilnih aplikacij	0	0	0	204.300 €
	Skupaj	0	30.000 €	9.053.200 €	2.992.300 €

Glede na navedeno v letu:

- 2019 predvidevamo povečanje odhodkov državnega proračuna le za sorazmerni delež plač in stroškov delovanja dveh inšpektorjev v višini **30.000 EUR**.
  - Za leto 2019 ni predvidenih stroškov za vzpostavitev novih spletišč, ki ne bi obstajale pred 23. 9. 2018, ko se začne ta zakon uporabljati.
- V letu 2020 pa povečanje odhodkov državnega proračuna in občinskih proračunov za prilagoditev spletišč ter stroške celoletnih plač in delovanja dveh inšpektorjev v skupni višini **9.053.200 EUR** ob predpostavki, da je
  - **212 občin in**
  - **1.150 drugih zavezancev**, ki morajo prilagoditi svoja spletišča.
  - Stroški za prilagoditev spletišč in vzpostavitev oziroma prilagoditev mobilnih aplikacij ter letni stroški vzdrževanja bodo nastali za zavezance po tem zakonu, vključno z občinami. Glede na navedeno bodo morali vsi zavezanci, tudi občine načrtovati in upoštevati povečanje odhodkov državnega in občinskih proračunov.

Opomba: skladno s predlogom zakona v oceni stroškov niso zajeti vrtci, osnovne šole in srednje šole.

- V letu 2021
  - se predvidevajo le stroški vzdrževanja in morebitnega usposabljanja.
  - Za prilagoditev mobilnih aplikacij se začne zakon uporabljati od 23. junija 2021. Tako v letu 2021 ocenjujemo povečanje odhodkov državnega proračuna in občinskih proračunov za prilagoditev mobilnih aplikacij (ob predpostavki, da bo 5 odstotkov zavezancev po tem zakonu v letu 2021 imelo tudi mobilne aplikacije) ter
  - stroške celoletnih plač in delovanje dveh inšpektorjev v skupni višini **2.992.300 EUR**.

Stroški vzpostavitve in prilagoditve spletišč in mobilnih aplikacij nastanejo le na začetku, kasneje pa nastajajo le stroški vzdrževanja in morebitnega usposabljanja.

Ocenjujemo, da bi se finančno breme zavezancev lahko zelo zmanjšalo, če bi bilo izvedeno skupno javno naročilo za izvedbo analize, validacije, prenove in preoblikovanja spletišč ter mobilnih aplikacij.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva sorazmernega deleža plač in materialnih stroškov v višini 30.000 EUR za delovni mesti dveh inšpektorjev bodo na ministrstvu, pristojnem za informacijsko družbo, zagotovljena s prerezporeditvijo na proračunskih postavkah materialni stroški ter plače javnih uslužbencev – za leto 2019.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v pravnem redu EU

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU, saj se z njim v pravni red RS prenaša Direktiva 2014/61/EU.

Korelacijska tabela in izjava o skladnosti sta priloženi.

Prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU

Posamezne države članice so že sprejele ukrepe za izboljšanje spletne dostopnosti na podlagi mednarodno uporabljenih smernic za oblikovanje dostopnih spletišč. Ukrepi se pogosto sklicujejo na več različic ali na različne stopnje skladnosti navedenih smernic ali pa so uvedene tehnične razlike glede dostopnih spletišč. Prav to je bil razlog za sprejetje Direktive 2016/2102/EU, ki bo državam članicam tudi pomagala pri uresničevanju zavez iz Konvencije o pravicah invalidov. Ker rok za prenos direktive poteče septembra 2018, še ni na voljo informacij, na kakšen način so države članice pristopile k prenosu Direktive 2016/2102/EU in urejanju spletne dostopnosti. V nadaljevanju predstavljamo trenutno veljavno ureditev v treh pravnih sistemih držav članic EU.

Zvezna republika Nemčija

Zvezna republika Nemčija je leta 2002 sprejela Zakon o enakopravnosti oseb z omejitvami (Behindertengleichstellungsgesetz). Ta med drugim vsebuje določilo o informacijski tehnologiji brez ovir in javne organe zavezuje, da zahteve glede dostopnosti spoštujejo za internetne strani in ponudbe, intranetne strani, ki niso na voljo javnosti, ter za vmesnike, vključno z mobilnimi aplikacijami in drugimi aplikacijami za mobilne naprave, ki so javno dostopne. Zahteva za dostopnost brez ovir se lahko opusti, če bi zahtevala nesorazmeren tehnični napor. Zakon vsebuje tudi pravno podlago za sprejem podzakonskega akta, s katerim se natančneje določijo zahteve glede dostopnosti, ki omogočajo, da informacijsko tehnologijo brez ovir lahko uporabljajo tudi invalidi.

Ministrstvo za delo in socialne zadeve je tako leta 2011 izdalo Uredbo o informacijski tehnologiji brez ovir (Barrierefreie-Informationstechnik-Verordnung – BITV 2.0). Ta v prilogi večinoma povzema tehnične zahteve smernic WCAG 2.0. Pri tem sta določeni dve stopnji zagotavljanja dostopnosti, in sicer I (ustreza ravnema A in AA iz WCAG 2.0) in II (ustreza ravni AAA). V skladu z BITV 2.0 morajo imeti javni organi na domači spletni strani objavljeno razlago v lahko razumljivem jeziku in v nemškem znakovnem jeziku o vsebini in namigih za navigacijo ter povezave na objavo drugih informacij v nemškem znakovnem jeziku ali lahko razumljivem jeziku. Organ, ustanovljen leta 2016 v sklopu Ministrstva za finance (Informationstechnikzentrum Bund), svetuje in nudi podporo javnim organom glede zagotavljanja skladnosti s tem predpisom. BITV 2.0 se mora redno posodabljati, upoštevajoč tehnološki razvoj.

Ob tem je treba dodati, da v posameznih nemških deželah v zvezi z informacijsko tehnologijo (IT) veljajo specifične ureditve, ki se v nekaterih segmentih razlikujejo od federalne ureditve. Tudi Nemčija bo morala v svojo ureditev prenesti Direktivo 2016/2102/EU in takšna dopolnjena ureditev bo veljala tako na federalni kot na deželni in lokalni ravni. Prenos direktive za zdaj zaradi težavnosti naloge in nedavnih volitev še ni bil izveden, pripravljajo pa novelo Zakona o enakopravnosti oseb z omejitvami.

Kraljevina Nizozemska

Na Nizozemskem je glede zagotavljanja spletne dostopnosti v veljavi politika »upoštevaj ali razloži«. Gre torej za koncept, v skladu s katerim morajo javni organi zagotavljati spletno dostopnost razen v

nekaterih predvidenih upravičenih situacijah, ko pa morajo razloge za odstop obrazložiti. V letu 2018 bo to politiko nadomestila zaveza, določena v uredbi (Government Digital Access Decree), s katero bo Nizozemska v svoj pravni red prenesla Direktivo 2016/2102/EU. Uredba naj bi bila v kasnejši fazi sicer vključena v nov Zakon o splošni digitalni infrastrukturi. Od leta 2017 je v veljavi tudi enakopravna obravnava na temelju invalidnosti ali kronične bolezni, ki od podjetij in vlade zahteva, da ponujajo storitve na dostopen način.

Centralna vlada Kraljevine Nizozemske je sprejela smernice za spletne strani javnih organov, ki jih morajo upoštevati vsi upravljavci spletišč javnih organov. Smernice uporabnikom zagotavljajo prijazne, dostopne, dobro zasnovane ter pregledne informacije na spletu. Spletna mesta javnih organov morajo javnosti omogočiti enostavno iskanje, pregledovanje in uporabo.

Smernice temeljijo na mednarodno priznanih standardih glede dostopnosti, oblikovanja in trajnosti, ki jih določa Svetovni spletni konzorcij - World Wide Web Consortium (W3C). Spodbujajo odprte standarde in medobratovalnost v nizozemskih javnih organih. Javni organi morajo te standarde v celoti upoštevati. Če tega upravičeno ne morejo storiti, morajo jasno pojasniti in razložiti, zakaj to ni mogoče. Upravičene situacije so podrobno opredeljene. Kot neupravičeni razlogi za nedostopnost so navedeni stroški (razen ko je v bližnji prihodnosti predviden rebalans proračuna), tehnologija (razen v primeru kompleksnih aplikacij), pomanjkanje znanja, organizacijski razlogi, objavljena vsebina oziroma funkcionalnosti ter informacije v realnem času (tudi v tem primeru mora biti dostopnost zagotovljena). Smernice so opisane v priporočilih (Toepassingskader), ki organom služijo kot priročnik za najboljšo prakso pri oblikovanju in upravljanju spletnih strani. Zahteve in postopki, ki jih nizozemski javni organi upoštevajo in izvedejo pri upravljanju svojih spletnih strani, so opisani v modelu odgovornosti smernic za spletne strani (Verantwoordingsmodel).

Smernice izpolnjujejo funkcionalne, tehnične in uredniške standarde, ki zagotavljajo dostopnost vsem uporabnikom (tako uporabnikom z različnimi oblikami oviranosti kot uporabnikom vseh vrst računalnikov, od zastarelih do najnovejših mobilnih naprav).

Smernice morajo biti upoštevane v celotnem procesu upravljanja spletnega mesta, od zasnove in urejanja do nadaljnjega razvoja. Upoštevati jih morajo tudi vsa podjetja, ki izvajajo javna naročila. Osebe, ki urejajo spletišča, morajo imeti ustrezno izobrazbo, veščine in znanje. Publikacije in priročniki za izdelavo in urejanje spletišč morajo biti vsebinsko popolni ter ažurni. Programska oprema mora biti ustrezno prilagojena, da javnosti zagotavlja dostopnost vseh informacij (besedil, slik in video gradiva). Primer je nadzorovano jezikovno orodje, ki urednikom pomaga pri razumevanju besedila. Urednikom so leta 2014 predstavili novo orodje, ki jim pomaga pri izpolnjevanju zahtev iz smernic.

Nizozemska vlada za spremljanje in ugotavljanje skladnosti s smernicami zagotavlja dober nadzorni sistem. Neodvisni strokovnjaki spremljajo oblikovnost in dostopnost spletnih strani. V primeru težav z upravitelji spletišč poskušajo najti dolgoročne rešitve. Centralna revizijska služba (ADR) ocenjuje, ali so spletišča skladna s smernicami. Testni program spremljanja smernic od leta 2014 vsako četrletje preverja skladnost. Upravlja ga pristojno ministrstvo. Uredniška skupina vlade preverja dostopnost vseh objavljenih vsebin. Dostopnost preverja tudi pri začasnih vsebinah projektih. Zavezanci morajo imeti na spletišču objavljeno izjavo o dostopnosti.

Republika Avstrija

V skladu z zahtevami na ravni Evropske unije avstrijska zakonodaja za zdaj opredeljuje dostopnost spletnih strani v Zvezni ustavi (Bundes-Verfassungsgesetz – B-VG), v Zakonu o enakopravnosti oseb z omejitvami (Bundes-Behindertengleichstellungsgesetz – BGStG), v Zakonu o e-upravi (E-Government-Gesetz – E-GovG) in v Zveznem zakonu o vročitvi uradnih listin (Zustellgesetz – ZustG). Direktive 2016/2102/EU Avstrija še ni prenesla v svoj pravni red.

Zvezna ustava opredeljuje načelo enakosti. Določa tudi posebno prepoved diskriminacije oseb z

omejitvami. Ustava določa, da mora zakonodajalec zagotoviti virtualno enakost za vse. Zvezna vlada, pokrajine in občine morajo zagotoviti enako obravnavo vseh oseb na vseh področjih vsakdanjega življenja, ne glede na to, ali gre za osebe z omejitvami ali ne. Zvezna ustava sicer ne opredeljuje preostalih pravic oseb z omejitvami.

Na podlagi določil Ustave Zvezni zakon o enakopravnosti oseb z omejitvami med preostalimi določbami opredeljuje tudi merila in prepoved diskriminacije ter navaja pravne posledice. Določa tudi, da se tehnična oprema, sistemi za obravnavo informacij in druga sredstva štejejo za dostopne le, če jih osebe z omejitvami lahko uporabljajo brez težav na običajen način in brez pomoči drugih. V primerih diskriminacije najprej potekajo arbitražni postopki in šele takrat, ko so le-ti neuspešni, gredo primeri na sodišče.

Zakon o e-upravi opredeljuje, da morajo biti uradne spletne strani, ki ponujajo informacije ali podpirajo elektronske postopke, zasnovane tako, da zagotavljajo izpolnjevanje mednarodnih standardov za spletno dostopnost, vključno z dostopnostjo za osebe z omejitvami.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Predlog zakona ne prinaša administrativnih posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov. Predlog zakona ne nalaga novega postopka niti ne odpravlja administrativnih bremen.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Predlog zakona ne uvaja novih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za

Predlog zakona ne prinaša posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona nalaga obveznosti zavezancem iz sfere javnega sektorja, in sicer državnim in lokalnim organom in upravam ter osebam javnega prava, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja javno naročanje. Pri slednjih gre za vsako osebo, ki je ustanovljena za opravljanje dejavnosti, ki so v splošnem interesu in nimajo industrijskega ali poslovnega značaja. Taka oseba mora biti tudi pravna oseba, ki je v višini več kot 50 odstotkov financirana iz sredstev organov Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti ali drugih oseb javnega prava ali ti organi opravljajo nadzor nad poslovanjem take osebe ali ki ima upravljavski ali nadzorni odbor, katerega več kot polovico članov imenujejo organi RS in samoupravnih lokalnih skupnosti ali druge osebe javnega prava. Glede na to, da pod opredelitev oseb javnega prava spadajo tudi nekateri gospodarski subjekti, ki opravljajo pridobitno dejavnost na trgu, ima predlog zakona tudi posledice za gospodarstvo. Zavezancem se namreč s ciljem zagotoviti dostopnost spletišč in mobilnih aplikacij za vse uporabnike, še zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti, nalaga prilagoditev spletišč in mobilnih aplikacij zahtevam glede dostopnosti v skladu z relevantnim standardom, izdelava ocene nesorazmernega bremena, objava izjave o dostopnosti in zagotavljanje mehanizma za povratne informacije.

Gradivu je priložen povzetek izvedene presoje vplivov predpisa na gospodarstvo (MSP-test).

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona prinaša pozitivne posledice za socialno področje. Z zagotavljanjem višje ravni spletne dostopnosti, še zlasti za ranljive skupine prebivalstva, se bo pomembno povečala digitalna vključenost. Ranljivim skupinam prebivalstva (zlasti invalidom in starejšim) bo omogočen dostop do informacij in bistvenih storitev javnega sektorja, kar bo posledično pomenilo lažje uveljavljanje njihovih pravic. S predlogom zakona se sledi ciljem zagotavljanja dostopnosti, kot so opredeljeni v Strategiji Dostopna Slovenija in Akcijskem programu za invalide 2014–2021. Navedeno bo prispevalo k enaki obravnavi ranljivih skupin, kot velja za preostalo prebivalstvo.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona neposredno vpliva na strateški cilj izboljšanja spletne dostopnosti v skladu z mednarodnimi smernicami, kot je opredeljen v strateškem dokumentu Digitalna Slovenija 2020 – Strategija razvoja informacijske družbe do leta 2020. Ta spada v okvir enega od ciljev strategije za uresničenje razvojne vizije, to je vključujoče digitalne družbe. Kot ukrep za doseganje vključujoče digitalne družbe je navedeno izboljšanje doseganja spletne dostopnosti v skladu z mednarodnimi smernicami (priprava analize stanja za Slovenijo, priprava in sprejetje zakonodajnega okvira, nadaljnje spremljanje in zagotavljanje dostopnosti spletnih strani javnega sektorja, tudi v sodelovanju s predstavniki oseb z izkušnjo invalidnosti). Predlog zakona tako predstavlja ukrep v okviru navedenega dokumenta razvojnega načrtovanja.

Predlog zakona sledi tudi cilju II iz Strategije Dostopna Slovenija, to je senzorno oviranim invalidom zagotavljati informacije v prilagojenih oblikah, ter cilju zagotavljanja dostopnosti, vključno z dostopom do informacij oziroma komunikacij, kot je opredeljen v Akcijskem programu za invalide 2014–2021.

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletnih straneh Ministrstva za javno upravo.

Nadzor nad izvajanjem zakona bodo izvajali inšpektorji za informacijsko družbo.

Organ, pristojen za informacijsko varnost, bo spremljal skladnost spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti iz tega zakona in vsaka tri leta poročal o rezultatih spremljanja Evropski komisiji.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona s pripadajočimi obrazložitvami je bil dne 20. 11. 2017 predložen v javno obravnavo na državnem portalu RS, e-Uprava, v rubriki e-Demokracija. Zainteresirana javnost je bila pozvana, da poda svoje predloge in pripombe k zakonskemu osnutku v 30 dneh od objave, to je do vključno 20. 12. 2017.

Dne 30. 11. 2017 je bil izveden tudi javni posvet v zvezi z osnutkom predloga zakona.

V razpravo so bili vključeni:

- predstavniki reprezentativnih invalidskih organizacij

- predstavniki zainteresirane javnosti
- predstavniki zainteresirane strokovne javnosti

Mnenja, pripombe in predloge so v okviru javne obravnave predložili:

- Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZDSSS)
- Inštitut za upravljanje komunikacij
- skupno mnenje Beletrine, zavoda za založniško dejavnost in Inštituta za digitalno družbo Digitas (v nadaljnjem besedilu: Beletrina in Digitas)
- Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije (v nadaljnjem besedilu: NSIOS)
- Sonček, Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije so. p. (v nadaljnjem besedilu: Zveza društev Sonček)
- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: AKOS)
- Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije (mnenje brez pripomb).

Mnenja, predlogi ter pripombe so bili upoštevani delno, kot je razvidno iz spodnje obrazložitve. Glede na to, da je AKOS svoje pripombe podal z vidika bodočega zavezanca, preostali pripombodajalci pa predstavljajo interese uporabnikov, zlasti uporabnikov z različnimi oblikami oviranosti, se do pripomb AKOS opredelujemo ločeno na koncu prikaza.

K splošnim pripombam

V zvezi s splošno pripombo NSIOS, da Ministrstvo za javno upravo (MJU) ni že na začetku v delovno skupino povabilo reprezentativnih predstavnikov invalidov ter, da ne sodeluje s člani ekspertne skupine WADEX in konzorcijem W3C, uvodoma pojasnujemo, da je MJU pred pripravo osnutka predloga zakona v okviru javnega naročila k sodelovanju povabilo zunanjega izvajalca. Naročilo je bilo oddano Univerzi v Mariboru, Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko. Izbrani zunanji izvajalec je strokovnjak s področja dostopnosti in razumevanja potreb oseb z različnimi oviranostmi. Hkrati so bile reprezentativne invalidske organizacije pozvane, naj na naključno izbranih spletiščih preverijo dostopnost glede na njihove omejitve oziroma oviranosti in sporočijo svoje uporabniške izkušnje. V času javne obravnave osnutka predloga zakona je bil organiziran tudi javni posvet, na katerem so imeli predstavniki strokovne, zainteresirane in druge javnosti možnost podati svoja videnja in predloge za izboljšanje osnutka zakona. Predstavniki MJU je tudi član Ekspertne skupine za področje dostopnosti pri Evropski komisiji (WADEX) in se redno udeležuje sestankov skupine, kjer se izmenjujejo mnenja in izkušnje. Treba je sicer izpostaviti, da primerljivih izkušenj glede prenosa Direktive 2016/2102/EU v pravne rede držav članic za zdaj žal še ni.

Predlog Beletrine in Digitas za nadomestitev izraza »uporabniki invalidi« z izrazom »uporabniki z različnimi oblikami oviranosti« je bil upoštevan.

K 3. členu predloga

Pripombe iz javne obravnave so v pretežni meri usmerjene k razširitvi kroga zavezancev in višji ravni zagotavljanja dostopnosti v korist uporabnikov (razširitev nabora vsebin, glede katerih je treba zagotoviti dostopnost), zlasti tistih z različnimi oblikami oviranosti. Iz pripomb je tako mogoče razbrati težnjo po preseganju minimalnih zahtev, kot so opredeljene v Direktivi 2016/2102/EU. Strinjamo se s pripombodajalci, da je Direktiva 2016/2102/EU direktiva minimalne harmonizacije, ki predpisuje le minimalen nabor zahtev, ki jim morajo slediti države članice, hkrati pa menimo, da mora biti naložitev dodatnih obveznosti zavezancem premišljena in postopna. Zavedamo se pomembnosti zagotavljanja večje dostopnosti za uporabnike z oviranostmi, ki jim bo omogočala lažji dostop do storitev javnega sektorja in lažje uveljavljanje njihovih pravic ter posledično večjo digitalno vključenost. Na drugi strani pa je treba upoštevati tudi obveznosti, ki se jih s tem nalaga zavezancem, kar za njih predstavlja

veliko finančno breme. V primeru naložitve prevelikega bremena obstaja bojazen pred umikom določenih vsebin s spletišč in mobilnih aplikacij. O tem pričajo tudi izkušnje iz tujine, ko je npr. Univerza v Kaliforniji lani s svojih spletnih strani umaknila 20.000 brezplačnih izobraževalnih videov, ker niso mogli zadostiti zahtevam glede dostopnosti. Glede na navedeno predlog zakona v pretežni meri temelji na izhodiščih iz Direktive 2016/2102/EU, pri čemer se s predlogom zakona zavezuje ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, da spodbuja tudi lastnike spletišč in mobilnih aplikacij, ki niso zavezanci po tem zakonu, k čim večjem upoštevanju zahtev glede dostopnosti. Prepričani smo, da bodo tudi lastniki spletišč prepoznali koristi zagotavljanja dostopnosti v zvezi z izvajanjem njihovih storitev ter tako glede na svoje zmožnosti vzpostavili tudi višji nivo zagotavljanja dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij, kot je zahtevan s predlogom zakona. Sicer že predlog zakona na določenih mestih presega minimalne zahteve, določene z direktivo. Tako je na primer določena obveznost zavezancev, da za vsebine v zvezi z izvajanjem upravnih storitev zagotovijo dostopnost tudi v slovenskem znakovnem jeziku, predviden je inšpekcijski nadzor in sankcioniranje odgovornih oseb zavezancev.

Glede na zgoraj navedeno ni bilo mogoče upoštevati predlogov društva Sonček in NSIOS za razširitev obveznosti na nevladne organizacije. Te delujejo v javnem interesu z nepridobitnim namenom. Naložitev dodatnih obveznosti bi jim lahko povzročila nesorazmerno breme in otežila uresničevanje njihovega poslanstva. Navedeno je pripoznala že Direktiva 2016/2102/EU, ki je v tem delu predvidela izjemo. Na ravni EU je bilo ocenjeno, da bi razširitev obveznosti na nevladni sektor že v prvih korakih zagotavljanja izboljšane dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij pomenila prekomerno breme. Podobno velja glede predlogov Beletrine in Digitas, NSIOS, ZDSSS in Inštituta za upravljanje komunikacij za razširitev obveznosti na spletišča in mobilne aplikacije javne radiotelevizije in drugih organov, ki opravljajo službo javne radiotelevizije ter s tem za črtanje prve alineje prvega odstavka 3. člena predloga. Kot je navedeno v uvodnem recitalu 23 k Direktivi 2016/2102/EU, se direktiva ne bi smela uporabljati za spletišča in mobilne aplikacije javnih radiotelevizij.

NSIOS, Zveza društev Sonček, Beletrina in Digitas, Inštitut za upravljanje komunikacij ter ZDSSS so se v pripombah zavzeli za črtanje izjeme iz tretje alineje prvega odstavka 3. člena predloga (spletišča in mobilne aplikacije vrtcev, osnovnih šol, srednjih šol, glasbenih šol, višjih strokovnih šol, visokošolskih zavodov in drugih vzgojno-izobraževalnih zavodov). Direktiva 2016/2102/EU dopušča, da države članice iz uporabe izključijo spletišča in mobilne aplikacije šol, vrtcev ali jasli, razen vsebine, ki se nanaša na bistvene spletne upravne funkcije. Šole imajo v prvi vrsti vzgojno-izobraževalno funkcijo, v okviru katere na svojih spletiščih objavljajo razne vrste gradiv, tudi gradiva, ki jih pripravljajo učitelji in drugi pedagoški delavci. Gre torej za vsebino, namenjeno udeležencem izobraževalnega procesa in ne vsebino, ki bi bila bistvena za širšo javnost. Kot je bilo pojasnjeno že zgoraj, obstaja tudi bojazen, da bi se zaradi prekomernih zahtev s spletišč pričele umikati izobraževalne vsebine, kar bi pomenilo prikrajšanost za vse uporabnike. Pripombe so bile delno upoštevane, tako da v predlogu zakona izjema ostaja le še za vrtce, osnovne ter srednje šole. Tudi glede izvzetih zavodov pa se zavedamo pomembnosti argumentacije pripombodajalcev v tem delu, zato bo ministrstvo, pristojno za izobraževanje, spodbujalo izvzete zavode, da v čim večji meri in po lastnih zmožnostih upoštevajo zahteve glede dostopnosti iz predloga zakona. V ta namen bo skušalo zavodom ponuditi takšne informacijske rešitve (content management system), ki bodo omogočale dostopnost spletišč vsem skupinam uporabnikov. Zadevna alineja predloga zakona pa je bila dopolnjena, tako da je nedvoumno, da izjema ne velja za vsebino spletišč in mobilnih aplikacij, ki se nanaša na bistvene spletne upravne funkcije (kot so na primer osnovne informacije o zavodu, informacije o vpisnem postopku, šolskem koledarju in urnikih).

Tudi izključitev posameznih vsebin na ravni Direktive 2016/2102/EU ima vsebinske razloge. Prekomerno nalaganje obveznosti, ki glede na dejansko stanje niso realne, bi lahko privedlo do splošnega umika vsebin s spletišč in mobilnih aplikacij, kar bi bilo v škodo vseh njihovih uporabnikov in hkrati tudi v nasprotju z namenom zakona.

V zvezi s pripombo NSIOS k 3. členu predloga glede izključitve intranetnih in ektranetnih vsebin, objavljenih pred 23. 9. 2019, in pripombo Beletrine in Digitas k drugemu odstavku 3. člena v zvezi z

izključitvijo časovnih medijskih vsebin tako pojasnujemo, da je izključitev teh vsebin v celoti povzeta po direktivi, vključno z določitvijo roka.

K 5. členu predloga

V zvezi s predlogom Inštituta za upravljanje komunikacij, naj se v prvi alineji prvega odstavka 5. člena predloga zakona dodajo konkretnije opredelitve iz standardov WCAG 2.0, pojasnujemo, da se predlog zakona v nadaljevanju 5. člena glede izpolnjevanja zahtev glede dostopnosti sklicuje na nacionalni standard SIST EN 301 549 V1.1.2. – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi, v katerem so opredeljene zahteve glede dostopnosti, ki jih bodo morali zavezanci upoštevati pri vzpostavitvi oziroma prilagoditvi svojih spletišč in mobilnih aplikacij. Podlaga za evropski standard EN 301 549 V1.1.2., na katerega se sklicuje Direktiva 2016/2102/EU, in iz katerega izhaja slovenski standard, izhaja iz mednarodnih smernic Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0). WCAG 2.0 predstavlja sklop priporočil za izdelavo dostopnejših spletnih vsebin in predstavlja mednarodni standard ISO/IEC 40500:2012. V okviru tega so priporočila organizirana po štirih načelih (zaznavnost, operabilnost, razumljivost in robustnost). Konkretnejše zahteve so tako opredeljene v samem standardu, ki predstavlja obsežen dokument izrazito tehnične narave, zato ni primerno, da se konkretne prilagoditve navajajo v samem zakonu. Vsekakor pa bodo morali zavezanci vse zahteve iz standarda, na katerega se sklicuje zakon, upoštevati.

K 6. členu predloga

Zaradi pripomb ZDSSS, Beletrine in Digitas, Inštituta za upravljanje komunikacij in NSIOS, ki izražajo bojazen, da bodo zavezanci oceno nesorazmernega bremena izkoriščali kot možnost za izogibanje zagotavljanju dostopnosti svojih spletišč in mobilnih aplikacij, je bilo izboljšano besedilo 6. člena predloga ter obenem dopolnjena pripadajoča obrazložitev. Zavezanci morajo vsekakor upoštevati le legitimne razloge in okoliščine za oceno nesorazmernega bremena, pri čemer neprednostna obravnava ali pomanjkanje časa ali znanja ne moreta biti uvrščena med legitimne razloge. Izjeme pri izpolnjevanju zahtev glede dostopnosti zaradi nesorazmernega bremena tudi ne smejo presegati tistega, kar je nujno potrebno za omejitev tega bremena pri določenih vsebinah v vsakem primeru posebej. Če zavezanec uporabi izjemo na podlagi ocene nesorazmernega bremena, mora uporabniku tudi omogočiti, da se z vsebino, če je to mogoče, seznaní na drug način. Dodatno je v novem četrtem odstavku 6. člena določena izjema od možnosti izključitve dostopnosti, in sicer ne glede na oceno nesorazmernega bremena ne morejo biti izključene vsebine v zvezi z izvajanjem upravnih storitev zavezanca. Ni pa bilo mogoče upoštevati predloga Inštituta za upravljanje komunikacij za splošno črtanje možnosti izjem, saj je treba zavezancem dopustiti nekaj manevrskega prostora, kar je pripoznala tudi že Direktiva 2016/2102/EU. Nalaganje prekomernih bremen zavezancem bi namreč, kot obrazloženo zgoraj, lahko privedlo do opustošenja objavljenih vsebin. Glede predloga NSIOS, da se določi rok v primeru nadomestnih možnosti, pojasnujemo, da morajo biti nadomestne možnosti že vnaprej predvidene v izjavi o dostopnosti.

K 9. členu predloga

Pripombe Beletrine in Digitas ter ZDSSS k 9. členu predloga v zvezi z usposabljanjem pripravljavcev spletišč in mobilnih aplikacij in ozaveščanjem so bile v pretežni meri upoštevane na način, kot je razviden iz dopoljenega 9. člena predloga. Tako je izrecno določeno, da ministrstvo, pristojno za javno upravo, pri pripravi in izvedbi programov usposabljanja sodeluje z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami (enako velja pri spodbujanju večje ozaveščenosti, kar je naloga ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo, v sodelovanju z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami). Ob tem še dodatno pojasnujemo, da predlog zakona z obveznostjo izvedbe usposabljanja, ki ga mora zagotoviti pristojno ministrstvo, v ničemer ne posega v morebitna druga izobraževanja in usposabljanja, ki bi jih o spletni dostopnosti organizirali drugi subjekti na trgu. Zavezanci se usposabljanj preko Upravne akademije tudi niso dolžni udeležiti; gre le za možnost, ki jim mora biti ponujena. Menimo sicer, da bi se skupni stroški za zavezance v primeru, da bi vsak zavezanec sama zase preko javnega naročila samostojno izvajal naročilo programov usposabljanja za svoje potrebe, kot predlagata Beletrina in Digitas, močno povečali,

Pripomba Beletrine in Digitas glede spodbujanja procesov promocije, informiranja in tehničnega razvoja tako pri organih javnega sektorja kot pri nevladnih in gospodarskih subjektih je bil upoštevan tudi v tretjem odstavku 9. člena predloga z določbo, da se za spodbujanje lastnikov spletišč in mobilnih aplikacij, ki niso zavezanci po tem zakonu, lahko oblikuje koordinacija z udeleženci iz gospodarstva, raziskovalno-razvojnega sektorja, reprezentativnih invalidskih organizacij, civilne družbe in javnega sektorja. Takšna koordinacija bi se lahko odvijala v okviru že delujoče Slovenske digitalne koalicije.

K 10. in 11. členu predloga

Pripombe ZDSSS, NSIOS in Beletrine in Digitas k 10. in 11. členu predloga, ki urejata inšpekcijski nadzor, se nanašajo na vključenost reprezentativnih invalidskih organizacij v nadzorni postopek, ustrezno usposobljenost oziroma certificiranost pristojnih inšpektorjev in ustanovitev medresorske delovne skupine za spremljanje uresničevanja zakona. Pripomb v tem delu nismo mogli upoštevati, saj so inšpektorji neodvisni in samostojno opravljajo svoje naloge. Zunanji nadzor s strani invalidskih organizacij nad zavezanci javnega sektorja ni mogoč. Ob tem dodajamo, da si ravno z vzpostavitvijo inšpekcijskega nadzora na način, kot je predlagan, prizadevamo za večjo učinkovitost izvajanja zakona. Vzporedno pa je predlagano tudi sankcioniranje odgovornih oseb zavezancev. Zavedamo se, da bodo inšpektorji morali biti ustrezno usposobljeni, kar se bo upoštevalo v okviru razpisnih postopkov za njihovo zaposlitev. Pozdravljamo idejo o ustanovitvi medresorske delovne skupine za spremljanje uresničevanja zakona, ki bi vključevala tako javni sektor kot predstavnike civilne družbe, vendar pa to ni predmet zakonskega urejanja. V zvezi s pripombo NSIOS, da bi morale biti reprezentativne invalidske organizacije vključene v spremljanje in poročanje (glede na to, da prvo poročilo obsega tudi opis mehanizmov za posvetovanje z udeleženi o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij) pojasnjujemo, da so bile reprezentativne invalidske organizacije vključene že v javno posvetovanje v okviru javne obravnave, sodelovale pa bodo tudi pri usposabljanju in promoviranju (tudi v okviru Digitalne koalicije), o čemer bo pristojni organ poročal Evropski komisiji.

K 12. členu predloga

Predlog Inštituta za upravljanje komunikacij, da se črta druga alineja 12. člena predloga ni bila upoštevana, ker ni bil upoštevan predlog za črtanje določbe o izdelavi ocene nesorazmernega bremena in možnosti izjem na podlagi te ocene (glej obrazložitev zgoraj). Glede predloga, da se zadnji stavek člena dopolni z besedilom »ter kazen zaradi zamude izpolnitve zakonskih obveznosti«, pojasnjujemo, da predlog zakona predvideva tako inšpekcijski nadzor in ukrepe kot prekrškovni postopek (kazenske določbe). Postopka se vodita v skladu z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonom, ki ureja prekrške.

K 13. členu predloga

Predlogi Inštituta za upravljanje komunikacij in NSIOS za dvig globe nista bila upoštevana. Ocenjujemo, da je predpisana višina globe za odgovorno osebo primerna in primerljiva z drugimi zakoni. Upoštevati je treba, da ne gre za sankcioniranje pravne osebe, temveč odgovorne osebe zavezanca, zato morajo biti kazni temu primerno nižje. Ob tem pojasnjujemo, da Direktiva 2016/2102/EU sploh ne predvideva kazenskih sankcij za zavezance. Na pripombo NSIOS, da bi moral zakon predpisati kazen ne le za odgovorno osebo, ampak tudi za pravno osebo, pojasnjujemo, da zakon, ki ureja prekrške, določa, da Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne odgovarjajo za prekršek, zato pravne osebe po tem zakonu ne morejo biti kaznovane. Lahko pa drug zakon določi sankcioniranje odgovorne osebe. Glede na navedeno je bil enak pristop kot za državne in lokalne organe in uprave uporabljen tudi za osebe javnega prava. Predlog Inštituta za upravljanje komunikacij za črtanje druge alineje prvega odstavka 13. člena ni bil upoštevan, saj obveznost izdelave ocene nesorazmernega bremena ostaja v predlogu zakona.

K 16. členu predloga

Predlog Inštituta za upravljanje komunikacij, da se zakon za vse kategorije spletišč in mobilnih

aplikacij prične uporabljati hkrati, in sicer septembra 2019, ni bil upoštevan. Roki za začetek uporabe zakona izvirajo iz direktive in upoštevajo prehodno obdobje, ki ga zavezanci potrebujejo za ustrezne prilagoditve. Te se bodo izvajale postopno po posameznih kategorijah spletišč in mobilnih aplikacij. Nenazadnje je treba upoštevati, da npr. tehnične specifikacije za mobilne aplikacije sploh še niso bile izdane.

Na uvodno pripombo AKOS, da iz predloga zakona ni dovolj jasno razviden njegov namen oziroma razmejitev glede na cilje, ki jih želi doseči (ali je cilj uporabnikom cilj zagotoviti preprosta, uporabnikom prijazna spletišča, ali zagotoviti dostopnost spletišč tudi uporabnikom s posebnimi potrebami), pojasnjujemo, da je namen zakona v skladu s cilji Direktive 2016/2102/EU zagotoviti dostopnost za vse uporabnike, še zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti, pri čemer so prilagoditve, ki jih morajo zavezanci upoštevati, razvidne iz standarda, na katerega se predlog zakona sklicuje. Na pripombo, da je standard šele v prevajanju, odgovarjamo, da je postopek prevajanja v zaključni fazi, zato menimo, da je bojazen, da ne bi bil prevod pravočasno pripravljen, odveč. Ob tem še dodajamo, da je bila določba o namenu zakona iz nomotehničnih razlogov črtana iz predloga zakona, je pa ta opredeljen v obrazložitvah k predlogu zakona in razvidne iz preostalega gradiva k predlogu zakona. Glede na navedeno je tudi predlog za črtanje drugega stavka prvega odstavka 2. člena brezpredmeten. V zvezi s pripombami glede vsebin, ki so izključene iz uporabe zakona, pojasnjujemo, da so bile v celoti upoštevane relevantne določbe Direktive 2016/2102/EU. Izvzete vsebine so deloma pojasnjene v pripadajoči obrazložitvi. Na tem mestu dodajamo, da morajo biti v dostopni obliki objavljeni na primer različni obrazci za potrebe upravnega postopka. Upoštevana je bila pripomba, da v slovenskem pravnem redu ne poznamo delitve na časovne in nečasovne medijske vsebine, zato je bila črtana beseda »časovne«. V zvezi s pripombo, da izjeme ne pokrivajo vseh izjem v zvezi z zemljevidi, zbiranjem geografskih podatkov in kartiranjem pojasnjujemo, da so po našem mnenju vse vsebine, na katere opozarja pripombodajalec, v 4. točki drugega odstavka 3. člena predloga izključene. Menimo, da spletna GIS aplikacija sodi pod kartiranje in je tako izključena po samem zakonu, zato v tem delu ocena nesorazmernega bremena ni potrebna. Glede vsebine, objavljene na intranetu ali ekstranetu, je bil pri izključitvi upoštevan četrty odstavek 1. člena Direktive 2016/2102/EU pod točko g. Glede pomislov o uporabljenih izrazih v prvem odstavku 5. člena predloga se sklicujemo na pojasnilo k pripombam Inštituta za upravljanje komunikacij k 5. členu predloga. Vse zahteve glede dostopnosti so namreč podrobno opredeljene v standardu, na katerega se zakon sklicuje. Predlog, da bi se izjava o dostopnosti posodabljala najmanj enkrat na dve leti namesto enkrat letno, ni bila upoštevana. Menimo, da je enkrat letno primerno obdobje, kar izhaja tudi iz dosedanje razprave v WADEX skupini na ravni EU. Predlog za črtanje obveznosti vključitve informacij o inšpekcijskem nadzoru v izjavo o dostopnosti ni bil upoštevan. Določba o vzpostavitvi učinkovitega izvršilnega postopka bo v pravni red RS prenesena z vzpostavitvijo inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem zakona, zato mora tudi izjava o dostopnosti v skladu s 7. členom, 1.c točko Direktive 2016/2102/EU vsebovati informacije o inšpekcijskem nadzoru. Predlog za nadomestitev 8-dnevnega roka za odgovor v okviru mehanizma za zagotavljanje povratnih informacij s 15-dnevnim ni bil upoštevan. Zahtevane informacije bodo različne narave in bodo od zavezanca terjale različen napor oziroma čas za pripravo ustreznega odgovora. Menimo, da bi bil 15-dnevni rok v primeru osnovnih informacij, ki jih uporabnik potrebuje čim prej, predolg. V primeru odgovorov, katerih priprava terja več časa, pa ima zavezanec možnost uporabnika v roku obvestiti o zakasnitvi odgovora z ustrežno utemeljitvijo. Glede dodatnih pripomb AKOS menimo, da je bojazen AKOS, da izvedbeni akti ne bodo sprejeti pravočasno, odveč. Evropska komisija mora namreč izvedbene akte sprejeti najkasneje do decembra 2018, zakon pa se bo za prvo kategorijo spletišč (nova spletišča) pričel uporabljati šele septembra 2019. AKOS v pripombah izpostavlja tudi nekaj izvedbenih vprašanj v okviru inšpekcijskega nadzora, kjer praksa še ni vzpostavljena. V postopkovnem delu se bo uporabljal zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor. Zavedamo pa se, da gre za novo področje nadziranja in da praksa v tem delu še ni vzpostavljena.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Ministrstvo za javno upravo je v okviru javnega naročila k sodelovanju pri pripravi osnutka Zakona o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij povabilo zunanjega izvajalca. Naročilo je bilo oddano Univerzi v Mariboru, Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko, Koroška cesta 46, 2000 Maribor. Vrednost naročila je znašala 6.690,72 EUR z DDV.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Boris Koprivnikar, minister za javno upravo,
- mag. Ksenija Klampfer, državna sekretarka na Ministrstvu za javno upravo,
- dr. Nejc Brezovar, državni sekretar na Ministrstvu za javno upravo,
- mag. Bojan Križ, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo,
- Tina Bizjak Ahačič, sekretarka, Direktorat za informacijsko družbo.

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij

1. člen

(vsebina zakona)

- (1) Ta zakon ureja ukrepe za zagotovitev dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij za vse uporabnike, zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti.
- (2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja (UL L št. 327 z dne 2. 12. 2016, str. 1).

2. člen

(zavezanci)

Ta zakon se uporablja za državne in lokalne organe in uprave ter osebe javnega prava po zakonu, ki ureja javno naročanje (v nadaljnjem besedilu: zavezanci).

3. člen

(izjeme)

- (1) Ne glede na določbo prejšnjega člena se ta zakon ne uporablja za naslednja spletišča in mobilne aplikacije:
  - spletišča in mobilne aplikacije javne radiotelevizije in drugih organov, ki opravljajo javno službo radiotelevizije, in
  - spletišča in mobilne aplikacije vrtcev, osnovnih ter srednjih šol, razen za vsebino spletišč in mobilnih aplikacij, ki se nanaša na bistvene spletne upravne funkcije.
- (2) Ta zakon se ne uporablja za naslednje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij:
  1. pisarniške datoteke, objavljene pred 23. septembrom 2018, razen če je taka vsebina potrebna za vodenje upravnih postopkov;
  2. predhodno posnete medijske vsebine, objavljene pred 23. septembrom 2020;
  3. v živo predvajane medijske vsebine;
  4. spletne zemljevide in storitve kartiranja, če so bistvene informacije o zemljevidih, namenjenih navigaciji, zagotovljene na dostopen digitalen način;
  5. vsebino, ki jo dodajo tretje osebe in ki je zavezanec ne financira in ne razvija ter ni pod njegovim nadzorom;
  6. reprodukcije del kulturne dediščine, ki ne morejo biti v celoti dostopne, ker:
    - zahteve glede dostopnosti niso združljive bodisi z ohranitvijo bodisi s kakovostjo reprodukcije del kulturne dediščine (na primer kontrast) ali
    - ni avtomatiziranih in stroškovno učinkovitih rešitev, s katerimi bi brez težav ustvarili izveček besedila rokopisa ali drugih del kulturne dediščine in ga preoblikovali v obliko, združljivo z zahtevami glede dostopnosti;
  7. vsebino na ekstranetu in intranetu, kar so spletišča, ki so na voljo le skupini ljudi in ne javnosti kot taki, objavljeno pred 23. septembrom 2019, dokler taka spletišča niso bistveno prenovljena;
  8. vsebino arhiviranih spletišč in mobilnih aplikacij, ki ni potrebna za vodenje upravnih postopkov in se po 23. septembru 2019 niti ne posodablja niti ne ureja.

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. medijske vsebine so medijske vsebine naslednjih vrst: avdio, video, avdio-video, avdio oziroma video v kombinaciji z interakcijo;
2. dela kulturne dediščine so dobrine v zasebni ali javni lasti, zgodovinskega, umetniškega, arheološkega, estetskega, znanstvenega ali tehničnega pomena, ki jih hranijo kulturne ustanove;
3. harmonizirani standard je harmonizirani standard, kot je opredeljen v 2. členu v 1. točki pod c) Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 316 z dne 14. 11. 2012, str. 12) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1025/2012/EU);
4. mobilna aplikacija je uporabniška programska oprema, ki jo je zasnoval in razvil zavezanec ali nekdo tretji v njegovem imenu, za uporabo splošne javnosti na mobilnih napravah, kot so pametni telefoni in tablični računalniki. Ne vključuje mobilnega operacijskega sistema ter strojne opreme in naprav;
5. podatki merjenja so količinsko ovrednoteni rezultati dejavnosti spremljanja, ki se izvaja za preverjanje skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij zavezancev z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona. Obsegajo tako količinsko ovrednotene informacije o vzorcu testiranih spletišč in mobilnih aplikacij (število spletišč in aplikacij, potencialno število obiskovalcev ali uporabnikov itd.) kot količinsko ovrednotene informacije o ravni dostopnosti.

5. člen

(zahteve glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij)

- (1) Spletišča in mobilne aplikacije morajo izpolnjevati naslednje zahteve glede dostopnosti :
  - informacije in uporabniški vmesniki morajo biti uporabnikom predstavljeni na načine, ki jih lahko zaznajo;
  - zagotoviti je treba delujoče uporabniške vmesnike in navigacijo;
  - informacije, povezane z uporabniškim vmesnikom, in njegovo delovanje morajo biti razumljivi;
  - vsebina mora biti dovolj robustna, da jo je mogoče zanesljivo razlagati z različnimi uporabniškimi agenti, tudi s podpornimi tehnologijami.
- (2) Izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega odstavka za svoja spletišča in mobilne aplikacije zagotavlja zavezanec.
- (3) Šteje se, da je vsebina spletišč in mobilnih aplikacij, ki izpolnjuje harmonizirane standarde ali njihove dele, na katere se sklicuje objava v Uradnem listu Evropske unije v skladu z Uredbo 1025/2012/EU, skladna z zahtevami glede dostopnosti iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Če sklici na harmonizirane standarde iz prejšnjega odstavka niso objavljeni, se šteje, da je vsebina mobilnih aplikacij skladna z zahtevami iz prvega odstavka tega člena, če ustreza zahtevam iz predpisa o tehničnih specifikacijah.

- (5) Če sklici na harmonizirane standarde iz tretjega odstavka tega člena niso objavljeni, se šteje, da je vsebina spletišč, ki izpolnjuje zahteve iz standarda SIST EN 301 549 V1.1.2 – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi ali dele teh zahtev, skladna z zahtevami glede dostopnosti iz prvega odstavka tega člena.
- (6) Če sklici na harmonizirane standarde iz tretjega odstavka tega člena niso objavljeni in če ni tehničnih specifikacij iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da je vsebina mobilnih aplikacij, ki izpolnjuje ustrezne zahteve iz standarda SIST EN 301 549 V1.1.2 – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi ali dele teh zahtev, skladna z zahtevami glede dostopnosti iz prvega odstavka tega člena.
- (7) Zavezanec zagotovi dostopnost vsebin v zvezi z izvajanjem upravnih storitev tudi v slovenskem znakovnem jeziku.
- (8) Minister, pristojen za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: minister), določi tehnične specifikacije iz četrtega odstavka tega člena.

6. člen

(ocena nesorazmernega bremena)

- (1) Zavezanec pred vzpostavitvijo spletišča ali mobilne aplikacije oziroma pred prilagoditvijo obstoječega spletišča ali mobilne aplikacije izdelava začetno oceno o tem, v kolikšnem obsegu izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega člena zanj pomeni nesorazmerno breme.
- (2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka zavezanec upošteva ustrezne okoliščine, vključno s svojimi finančnimi viri in notranjo organiziranostjo, vrsto dejavnosti, ki jo opravlja, ter ocenjenimi stroški in koristmi zanj v primerjavi z ocenjenimi koristmi za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti, pri čemer upošteva pogostost in trajanje uporabe posameznega spletišča in mobilne aplikacije.
- (3) Če zavezanec na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da bi izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega člena za posamezno spletišče ali mobilno aplikacijo zanj pomenilo nesorazmerno breme, mu za to spletišče oziroma mobilno aplikacijo ne glede na določbo prejšnjega člena ni treba upoštevati tistih zahtev glede dostopnosti, ki zanj pomenijo nesorazmerno breme. V izjavi o dostopnosti iz 7. člena tega zakona zavezanec pojasni, katerih delov zahtev glede dostopnosti ne bo izpolnil, in uporabniku omogoči, da se z nedostopno vsebino seznanja na drug način, če je to mogoče.
- (4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov zahteve glede dostopnosti ne morejo biti izključene za vsebine v zvezi z izvajanjem upravnih storitev zavezanca.

7. člen

(izjava o dostopnosti)

- (1) Zavezanec izdelava in redno, najmanj pa enkrat letno, posodobi izjavo o dostopnosti glede skladnosti svojih spletišč in mobilnih aplikacij s tem zakonom. Izjava se izdelava podrobno, izčrpno in jasno.
- (2) Izjava iz prejšnjega odstavka vsebuje:
  - pojasnilo o tistih delih vsebine, ki niso dostopni, in o razlogih za takšno nedostopnost, ter navedbo nadomestnih možnosti;
  - opis mehanizma za zagotavljanje povratnih informacij iz 8. člena tega zakona in povezavo nanj;
  - informacije o inšpekcijskem nadzoru iz 11. člena tega zakona in povezavo na spletno stran pristojnega nadzornega organa.

- (3) Za spletišča se izjava iz prvega odstavka tega člena v dostopni obliki objavi na spletišču zavezanca.
- (4) Za mobilne aplikacije se izjava iz prvega odstavka tega člena v dostopni obliki objavi na spletišču zavezanca, ki je razvil zadevno mobilno aplikacijo, ali pri prenosu mobilne aplikacije.
- (5) Minister določi vzorec izjave o dostopnosti.

8. člen

(povratne informacije)

- (1) Zavezanec na svojem spletišču oziroma v mobilni aplikaciji objavi povezavo, prek katere ga lahko uporabniki:
  - obvestijo, da njegova spletišča ali mobilne aplikacije niso skladne z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona;
  - zaprosijo za informacije glede vsebin spletišč in mobilnih aplikacij iz drugega odstavka 3. člena tega zakona ter za informacije, ki v skladu z oceno o nesorazmernem bremenu iz 6. člena tega zakona niso objavljene v dostopni obliki.
- (2) Zavezanec uporabniku odgovori na obvestilo ali prošnjo v osmih dneh od prejema obvestila oziroma prošnje. Če glede na zahtevano vsebino v tem roku ne more podati ustreznega odgovora, uporabniku v tem roku sporoči, kdaj bo podal odgovor, in zakasnitev odgovora ustrezno utemelji.

9. člen

(usposabljanje in ozaveščanje)

- (1) Ministrstvo, pristojno za javno upravo, za zaposlene pri zavezancih oziroma za druge pripravljavce spletišč in mobilnih aplikacij, organizira programe usposabljanja za ustvarjanje, upravljanje in posodabljanje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij v skladu s tem zakonom. Pri pripravi in izvedbi programov usposabljanja sodeluje z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami.
- (2) Ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v sodelovanju z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami z objavami v medijih in na svojih spletnih straneh, izdajo publikacij in predstavitev na konferencah ter drugih prireditvah spodbuja večjo ozaveščenost zavezancev in uporabnikov spletišč in mobilnih aplikacij o zagotavljanju dostopnosti iz 5. člena tega zakona in o zagotavljanju povratnih informacij iz prejšnjega člena.
- (3) Ministrstvo spodbuja lastnike spletišč in mobilnih aplikacij, ki niso zavezanci po tem zakonu, ponujajo pa zmogljivosti in storitve, ki so na voljo javnosti ali se zanjo opravljajo, da v čim večjem obsegu upoštevajo zahteve glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona. V ta namen se lahko oblikuje koordinacija z udeleženci iz gospodarstva, raziskovalno-razvojnega sektorja, reprezentativnih invalidskih organizacij, civilne družbe in javnega sektorja.

10. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem določb 5. do 8. člena tega zakona opravljajo inšpektorji za informacijsko družbo, ki delujejo v okviru organa, pristojnega za informacijsko varnost.

11. člen

(spremljanje in poročanje)

- (1) Organ, pristojen za informacijsko varnost, redno spremlja skladnost spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona.
- (2) Organ, pristojen za informacijsko varnost, vsako tretje leto poroča Evropski komisiji o rezultatih spremljanja, vključno s podatki merjenja. Poročilo vsebuje tudi informacije o opravljenih inšpekcijskih nadzorih iz prejšnjega člena.
- (3) Prvo poročilo poleg podatkov iz prejšnjega odstavka obsega tudi:
  - opis mehanizmov za posvetovanje z ustreznimi udeleženci o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij,
  - postopke za objavo vseh informacij o razvoju politike dostopnosti v zvezi s spletišči in mobilnimi aplikacijami,
  - izkušnje in ugotovitve, zbrane med izvajanjem tega zakona v zvezi s skladnostjo z zahtevami glede dostopnosti iz 5. člena tega zakona in
  - informacije o dejavnostih usposabljanja in ozaveščanja.
- (4) Če pride do bistvenih sprememb informacij iz prejšnjega odstavka, naslednja poročila vsebujejo tudi informacije v zvezi s temi spremembami.
- (5) Organ, pristojen za informacijsko varnost, vsebino poročil, brez seznama pregledanih spletišč, mobilnih aplikacij ali zavezancev, objavi na svojih spletnih straneh, pri čemer upošteva zahteve iz 5. člena tega zakona.
- (6) Minister določi metodologijo za spremljanje iz prvega odstavka tega člena.

12. člen

(inšpekcijski ukrepi)

Inšpektor izda odločbo, s katero zavezancu naloži izpolnitev zakonske dolžnosti, če ugotovi, da zavezanec:

- ni zagotovil dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij v skladu s 5. členom tega zakona,
- ni izdelal ocene nesorazmernega bremena iz 6. člena tega zakona,
- ni objavil izjave o dostopnosti v skladu s 7. členom tega zakona,
- ni zagotovil povezave za pošiljanje povratnih informacij iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ali
- ni odgovoril uporabniku v skladu z drugim odstavkom 8. člena tega zakona.

13. člen

(kazenska določba)

Z globo 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba zavezanca, če:

- ne zagotovi dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij v skladu s 5. členom tega zakona,
- ne izdelata ocene nesorazmernega bremena iz 6. člena tega zakona,
- ne objavi izjave o dostopnosti v skladu s 7. členom tega zakona,
- ne zagotovi povezave za pošiljanje povratnih informacij iz prvega odstavka 8. člena tega zakona ali
- ne odgovori uporabniku v skladu z drugim odstavkom 8. člena tega zakona.

14. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

15. člen

(uskladitev podzakonskega predpisa)

Vlada uskladi Uredbo o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 35/15, 62/15, 84/16, 41/17 in 53/17) z določbami tega zakona najkasneje v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

16. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Minister, pristojen za informacijsko družbo, izda predpis iz osmega odstavka 5. člena, petega odstavka 7. člena in šestega odstavka 11. člena tega zakona v enem letu po njegovi uveljavitvi.

17. člen

(poročanje Evropski komisiji)

Organ, pristojen za informacijsko varnost, prvo poročilo iz drugega odstavka 11. člena tega zakona pošlje Evropski komisiji do 23. decembra 2021.

18. člen

(začetek uporabe)

Ta zakon se začne uporabljati:

- 23. septembra 2020 za prilagoditev spletišč, objavljenih pred 23. septembrom 2018;
- 23. septembra 2019 za druga spletišča;
- 23. junija 2021 za mobilne aplikacije.

19. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Predlog člena pojasnjuje vsebino zakona. Ta ureja ukrepe za zagotovitev dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij za vse uporabnike, še zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti. V tem okviru zavezancem, kot so opredeljeni v 2. členu predloga zakona, nalaga izpolnjevanje tehničnih zahtev, kar bo vodilo k temu, da bodo njihova spletišča in mobilne aplikacije zaznavni, delujoči, razumljivi in robustnejši ter s tem dostopnejši. Dostopnost je treba razumeti kot načela in tehnike, ki jih je treba upoštevati pri oblikovanju, izdelavi, vzdrževanju in posodabljanju spletišč in mobilnih aplikacij, da bi postali dostopnejši uporabnikom, zlasti uporabnikom z različnimi oblikami oviranosti. Subjekti iz javnega sektorja za ustvarjanje, zbiranje in zagotavljanje informacij in storitev, ki so bistvene za javnost, vedno pogosteje uporabljajo internet. S tega vidika je pomembno, da so vsebine, objavljene na njihovih spletiščih in mobilnih aplikacijah, dostopne vsem uporabnikom. Z uveljavitvijo zakona bosta uporabnikom omogočena lažji dostop do storitev javnega sektorja in lažje uveljavljanje njihovih pravic. Navedeno je še zlasti pomembno za uporabnike, ki so zaradi različnih oblik oviranosti pogosto prikrajšani za dostop do informacij in storitev ter s tem digitalno izključeni. S predvidenimi ukrepi se spodbuja večja vključenost pri uporabi informacijsko-komunikacijskih tehnologij in zmanjšuje ali odpravlja izključenost nekaterih uporabnikov, kot so invalidi in starejši, ter posledično tudi zmanjšuje stroške za socialne transfere. Utemeljeno lahko pričakujemo, da se bo na ta način povečala digitalna vključenost ranljivih skupin prebivalstva. Hkrati se zmanjšuje negotovost za razvijalce spletišč in mobilnih aplikacij ter povečuje konkurenčnost za kupce spletišč, mobilnih aplikacij, sorodnih proizvodov in storitev.

Predlog zakona določa obveznost zavezancev, da izdelajo oceno nesorazmernega bremena, da izdelajo in na ustreznem mestu objavijo izjavo o dostopnosti ter da zagotovijo mehanizem za zagotavljanje povratnih informacij. Predvidena sta vzpostavitev inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem zakonskih določb in kazensko sankcioniranje odgovorne osebe zavezanca v primeru nespoštovanja zakonskih določb.

V drugem odstavku se skladno z zahtevo direktive in Navodili za pripravo nacionalnih predpisov, s katerimi se izvajajo odločbe in sklepi Evropske unije ter prenašajo določbe direktiv Evropske unije v pravni red Republike Slovenije, navaja direktiva, ki se s predlogom zakona prenaša v pravni red Republike Slovenije, to je Direktiva (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. 10. 2016 o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2106/2102/EU).

K 2. členu

Predlog člena določa krog naslovnikov, za katere veljajo obveznosti iz tega zakona. Direktiva 2016/2102/EU se nanaša na organe javnega sektorja, kot so ti opredeljeni v 1. točki 3. člena.

Pri opredelitvi javnega sektorja je v celoti upoštevana opredelitev iz 1. točke 3. člena Direktive 2016/2102/EU, ki se med drugim sklicuje na točko 4 člena 2(1) Direktive 2014/24/EU o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES. Javni sektor po tem zakonu so:

- državni in lokalni organi in uprave ter
- osebe javnega prava po zakonu, ki ureja javno naročanje. Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15), ki v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktivo 2014/24/EU, na katero se pri opredelitvi organov javnega sektorja sklicuje Direktiva

2016/2102, namreč v tretjem odstavku 9. člena določa, kaj se šteje za osebo javnega prava (to je vsaka oseba ki je ustanovljena za opravljanje dejavnosti, ki so v splošnem interesu in nimajo industrijskega ali poslovnega značaja, in ki je pravna oseba ter je v višini več kot 50 odstotkov financirana iz sredstev organov Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti ali drugih oseb javnega prava ali ti organi opravljajo nadzor nad poslovanjem take osebe ali ki ima upravljavski ali nadzorni odbor, katerega več kakor polovico članov imenujejo organi Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti ali druge osebe javnega prava).

K 3. členu

Direktiva 2016/2102/EU v tretjem in četrtem odstavku 1. člena določa vrste spletišč in mobilnih aplikacij ter vsebine spletišč in mobilnih aplikacij, za katere direktiva ne velja. Kot izhaja iz uvodne izjave 22 k direktivi je treba zaradi pomanjkanja avtomatiziranih in učinkovitih ter lahko izvedljivih načinov za zagotovitev dostopnosti nekaterih vrst objavljene vsebine uporabo direktive omejiti na vsebine, ki so dejansko pod nadzorom organov javnega sektorja. Nadalje Direktiva 2016/2102/EU v petem odstavku 1. člena državam članicam omogoča, da iz uporabe izključijo tudi spletišča in mobilne aplikacije šol, vrtcev ali jasli, razen vsebine, ki se nanaša na bistvene spletne upravne funkcije.

V skladu z zgoraj navedenim prvi odstavek 3. člena predloga zakona določa, da se ta zakon ne uporablja za spletišča in mobilne aplikacije javne radiotelevizije in drugih organov, ki opravljajo javno službo radiotelevizije. Kot izhaja iz uvodne izjave 23 k Direktivi 2016/2102/EU, je razlog za izključitev spletišč in mobilnih aplikacij javnih radiotelevizij ne glede na pomembnost zagotavljanja dostopnih avdiovizualnih medijskih storitev v tem, da bi bilo to pravico morda lažje razviti v okviru zakonodaje Unije za posamezne sektorje ali zakonodaje Unije, ki ureja dostopnost in se uporablja tudi za zasebne radiotelevizije, s čimer bi zagotovili pogoje poštene konkurence brez poseganja v funkcijo javnega interesa, ki jo izvajajo avdiovizualne medijske storitve.

Z drugo alinejo prvega odstavka 3. člena so v skladu z možnostjo, ki jo dopušča Direktiva 2016/2102/EU, izključena tudi spletišča in mobilne aplikacije vrtcev, osnovnih ter srednjih šol. Upoštevati je namreč treba, da imajo navedeni zavodi v prvi vrsti vzgojno-izobraževalno funkcijo, v okviru katere na svojih spletiščih objavljajo različne vrste gradiv, tudi gradiva, ki jih pripravljajo učitelji in drugi pedagoški delavci, za vsebino katerih ni potrebno, da je dostopna v skladu z določili predloga zakona, saj ni bistvena za širšo javnost. Izjema pa ne velja za vsebino spletišč in mobilnih aplikacij, ki se nanaša na bistvene spletne upravne funkcije, kot so na primer osnovne informacije o zavodu, informacije o vpisnem postopku, šolskem koledarju in urnikih. Če so posamezne vsebine dostopne prek drugega spletišča (na primer objava na državnem portalu eUprava), jih ni treba v dostopni obliki ponovno objavljati na spletišču vrtca, osnovne ali srednje šole. Navedeno je skladno tudi z uvodno izjavo 33 k Direktivi 2016/2102/EU, ki pojasnjuje, da če se bistvena vsebina spletnih upravnih funkcij šol in vrtcev zagotovi na dostopen način prek drugega spletišča, tega ni treba ponovno objaviti na spletišču zadevnega zavoda.

V drugem odstavku tega člena je opredeljeno, za katere vsebine spletišč in mobilnih aplikacij se ta zakon ne uporablja. Izjeme so določene v skladu z Direktivo 2016/2102/EU. Izključene so nekatere pisarniške datoteke (te je treba razumeti kot dokumente, ki prvenstveno niso namenjeni uporabi na spletu, so pa prisotni na spletnih straneh, kot so Adobe Portable Document Format (PDF), dokumenti Microsoft Office ali njihovi ekvivalenti (z odprto kodo)), nekatere medijske vsebine, vsebine, ki jih dodajajo tretje osebe in jih zavezanci ne financirajo ter ne nadzirajo, nekatere arhivske vsebine spletišč in mobilnih aplikacij. Izključena je tudi vsebina, ki je namenjena zaprtim skupinam ljudi, in ne splošni javnosti (intranet in ekstranet), ter

je bila objavljena pred 23. septembrom 2019, izključene so reprodukcije del kulturne dediščine, ki ne morejo biti v celoti dostopne (niso združljive bodisi s pristnostjo bodisi s kakovostjo reprodukcije del kulturne dediščine ali z zahtevami glede dostopnosti), ter spletni zemljevidi in storitve kartiranja, če so bistvene informacije o navigaciji dostopne na digitalen način.

K 4. členu

V predlogu člena je opredeljen pomen izrazov, uporabljenih v zakonu. Opredelitve izrazov so v celoti povzete po 3. členu Direktive 2016/2102/EU.

K 5. členu

Predlog člena določa zahteve glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij. Dolžnost zavezancev je zagotoviti, da njihova spletišča in mobilne aplikacije izpolnjujejo zahteve glede dostopnosti. Pri tem morajo upoštevati štiri načela, ki zagotavljajo dostopnost. Ta so:

- **zaznavnost**, kar pomeni, da morajo biti informacije in uporabniški vmesniki uporabnikom predstavljeni na načine, ki jih lahko zaznajo. Natančneje to pomeni, da morajo biti vse komponente in informacije podane tako, da so vidne oziroma jasne njihovim čutom. To vključuje alternativno besedilo za vsakršno slikovno vsebino, alternative za vse medije, ki temeljijo na času. To pomeni, da je treba zagotoviti tekstovne prepise, podnapise, tudi za posnetke v živo, tolmače. Vsebina mora biti pripravljena tako, da jo je mogoče predstaviti na različne načine brez izgube informacij (na primer veliki panoji, branje s pomočjo Braillove vrstice, bralniki zaslona, pretvorbe v različne simbole ali zgolj poenostavljen jezik);
- **operabilnost**, kar pomeni, da je treba zagotoviti delujoče uporabniške vmesnike in navigacijo. Operabilnost je komponenta, ki se nanaša na upravljanje uporabniškega vmesnika tako, da le-ta ne zahteva interakcije. To pomeni, da mora spletišče imeti popolno dostop do vsebine s pomočjo tipkovnice;
- **razumljivost**, kar pomeni, da morajo biti informacije, povezane z uporabniškim vmesnikom, in njegovo delovanje razumljivi. Vsebina mora biti predstavljena tako, da jo uporabniki razumejo in vse operacije morajo biti razumljive. To vključuje berljivost vseh informacij tako, da so razumljive;
- **robustnost**, kar pomeni, da mora biti vsebina dovolj robustna, da jo je mogoče zanesljivo razlagati z različnimi uporabniškimi agenti, tudi s podpornimi tehnologijami. To vključuje dostopnost vsebin kljub spreminjajoči se tehnologiji in pripomočkom.

Minimalne zahteve glede dostopnosti, ki jih bodo morali zavezanci izpolnjevati, bodo določene v standardu SIST EN 301 549 V1.1.2. – Zahteve za dostopnost pri javnem naročanju izdelkov in storitev IKT v Evropi. Podlaga zanj je evropski standard EN 301 549 V1.1.2, na katerega se sklicuje Direktiva 2016/2102/EU, in izhaja iz mednarodnega standarda Web Content Accessibility Guidelines (WCAG 2.0). WCAG 2.0 zajema sklop priporočil za izdelavo dostopnejših spletnih vsebin in predstavlja mednarodni standard ISO/IEC 40500:2012. V okviru tega so priporočila organizirana po štirih načelih (zaznavnost, operabilnost, razumljivost in robustnost). Le-ta opisujejo osnovne cilje, za katere si morajo prizadevati ustvarjalci spletnih mest, da zagotovijo popolno dostopnost spletnih mest za vse. Za vsako posamezno načelo je definiran kriterij uspešnosti, s katerim je mogoče preveriti skladnost s priporočili.

Leta 2018 bo evropski organ za standardizacijo prenovil standard EN 301 549, in sicer z namenom vključitve tehničnih specifikacij za dostopnost mobilnih aplikacij. Prenova bo izvedena s tesnim sodelovanjem konzorcija World Wide Web Consortium (W3C). Pri aplikacijah govorimo o več različnih namenih. Pri prilagoditvah spletnih strani mobilnim zaslonom, kot so telefon, tablice in druge elektronske naprave manjših velikosti, je potreben odziven dizajn same spletne strani. Nadalje so mobilne aplikacije za različne namene, ki nudijo različne vrste podpore, prilagojene ranljivim skupinam same po sebi. Lahko pa so mobilne aplikacije pripomočki,

integrirani v sam operacijski sistem mobilnih naprav. Le-ti so pogosto podprti za različne vrste invalidnosti in imajo dobro robustnost same vsebine. Za vsakršne rešitve na mobilnih napravah veljajo glede meril uspešnosti dostopnosti podobna pravila kot za spletne strani.

Ker harmoniziranega standarda za mobilne aplikacije še ni, je predviden sprejem izvedbenih aktov Evropske komisije, s katerimi bo ta določila tehnične specifikacije za mobilne aplikacije. Glede na navedeno je v osmem odstavku 5. člena predvidena pravna podlaga za sprejem predpisa, s katerim bo minister na podlagi izvedbenih aktov Evropske komisije (rok za sprejem poteče decembra 2018) določil tehnične specifikacije za mobilne aplikacije.

V sedmem odstavku je določena dodatna obveznost zavezanca, da zagotovi dostopnost vsebin v zvezi z izvajanjem upravnih storitev tudi v slovenskem znakovnem jeziku. Dostopnost vsebin v znakovnem jeziku namreč ni del zahtev glede dostopnosti iz evropskega standarda EN 301 549 V1.1.2. in posledično slovenskega standarda, na katerega se sklicuje predlog zakona. Kljub temu se v duhu v Sloveniji ratificirane Konvencije o pravicah invalidov in Zakona o uporabi slovenskega znakovnega jezika (Uradni list RS, št. 96/02) poskuša narediti še en korak naprej k večji dostopnosti za gluhe in naglušne uporabnike.

K 6. členu

Predlog člena zavezancem nalaga izdelavo začetne ocene nesorazmernega bremena, to je ocene, v kolikšnem obsegu izpolnjevanje zahtev glede dostopnosti za njih pomeni nesorazmerno breme. Začetna ocena bo morala biti izdelana pred vzpostavitvijo spletišča ali mobilne aplikacije oziroma pred prilagoditvijo obstoječega spletišča ali mobilne aplikacije. Navedeno pomeni, da v utemeljenem primeru za posameznega zavezanca morda ne bo razumno zagotoviti celovitega dostopa do posamezne vsebine. Vendar pa izjeme pri izpolnjevanju zahtev glede dostopnosti zaradi nesorazmernega bremena ne smejo presegati tistega, kar je nujno potrebno za omejitev tega bremena pri posameznih vsebinah v vsakem primeru posebej. Nesorazmerno breme je breme, ki bi za zavezanca pomenilo pretirano organizacijsko ali finančno breme in bi le-to resno ogrozilo zmožnost zavezanca za doseganje njegovega namena ali objavo informacij, ki so potrebne in pomembne pri opravljanju njegovih nalog in storitev, ob upoštevanju verjetnih koristi ali škode za uporabnike, zlasti za uporabnike z različnimi oblikami oviranosti. Pri vsakršni oceni nesorazmernega bremena je treba upoštevati le legitimne razloge. Pri tem neprednostna obravnava ali pomanjkanje časa ali znanja ne moreta biti uvrščena med legitimne razloge.

Če zavezanec po izvedbi ocene ugotovi, da zanj izpolnjevanje zahtev glede dostopnosti za posamezna spletišča ali mobilne aplikacije pomeni nesorazmerno breme in v tem delu uporabi izjemo, mora v izjavi o dostopnosti pojasniti, katerih delov zahtev glede dostopnosti ni izpolnil, in uporabniku omogočiti, da se v primerih, ko je to možno, z zanj nedostopno vsebino seznanja na drug primeren način.

Ker imajo nekatere vsebine, objavljene na spletiščih oziroma mobilnih aplikacijah, za uporabnike še posebej velik pomen – med take vsebine lahko štejemo vsebine v zvezi z izvajanjem upravnih storitev - je v četrtem odstavku za te vsebine določena izjema od možnosti izvzeta posameznih vsebin iz obveznosti spoštovanja zahtev glede dostopnosti. Navedeno pomeni, da ne glede na oceno nesorazmernega bremena, ki jo izdelata zavezanec, teh vsebin ne sme izvzeti.

K 7. členu

Predlog člena določa, da morajo zavezanci izdelati in redno posodabljati izjavo o dostopnosti glede skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij. Navedeno pomeni, da morajo izjavo posodobiti ob vsaki bistveni spremembi, v vsakem primeru pa najmanj enkrat letno. Izjava mora biti

podrobna, izčrpna in jasna ter dostopna na spletišču zavezanca, pri mobilnih aplikacijah pa mora biti objavljena na spletišču zavezanca, ki je razvil zadevno mobilno aplikacijo, ali pri prenosu mobilne aplikacije.

V skladu z določbo 6. člena predloga zakona zavezanec lahko glede na oceno nesorazmernega bremena za posamezne vsebine uveljavlja izjemo od dostopnosti. V tem primeru mora v izjavi o dostopnosti pojasniti, katerih delov vsebin ne bo izpolnil, in zagotoviti nadomestne možnosti. Del izjave so tudi opis mehanizma za zagotavljanje povratnih informacij (8. člen predloga) in informacije o inšpekcijskem nadzoru ter povezava na spletno stran pristojnega nadzornega organa. Tako bodo uporabniki, vključno z uporabniki z različnimi oblikami oviranosti, prejeli vse potrebne informacije za uveljavljanje svojih pravic in bodo seznanjeni s tem, kam lahko posredujejo prijavo, če zavezanec po njihovem mnenju ni izpolnil zakonskih dolžnosti.

Na podlagi drugega odstavka 7. člena Direktive 2016/2102/EU bo Evropska komisija sprejela izvedbene akte za določitev vzorca izjave o dostopnosti. Glede na to, da je rok za sprejem izvedbenih aktov celo daljši kot rok za prenos direktive v naš pravni red in v času priprave predloga zakona te vsebine ni mogoče vključiti v predlog zakona (ta namreč še ni znana), se v tretjem odstavku 7. člena predvideva pravna podlaga za sprejem predpisa. Predpis sprejme minister, pristojen za informacijsko družbo, in z njim določi vzorec izjave iz izvedbenega akta, ki ga bo zavezanec moral upoštevati pri oblikovanju izjave o dostopnosti.

K 8. členu

Predlog člena v prvem odstavku opredeljuje mehanizem za zagotavljanje povratnih informacij. V skladu z opredelitvijo mora zavezanec na svojem spletišču ali v mobilni aplikaciji zagotoviti povezavo, ki vsakemu uporabniku omogoči, da zavezanca:

- obvesti, ko njegova spletišča ali mobilne aplikacije niso zaznavne, delujoče, razumljive, robustne ali dostopne;
- zaprosi za informacije glede vsebin spletišč in mobilnih aplikacij, za katere se ta zakon ne uporablja, ali
- zaprosi za informacije, ki v skladu z oceno nesorazmernega bremena niso objavljene v dostopni obliki.

Predlog člena v drugem odstavku določa rok osmih dni, v katerem mora zavezanec uporabniku odgovoriti. Pri tem je treba upoštevati, da bo narava obvestil oziroma zaprosil za informacije različna in bodo zato zavezanci v zahtevnejših primerih potrebovali več časa za pripravo ustreznega odgovora. Glede na navedeno mora zavezanec, če oceni, da ne bo mogel zagotoviti vseh informacij v roku osmih dni, v tem roku uporabnika seznaniti o zakasnitvi odgovora, podati utemeljitev zakasnitve in rok, v katerem bo podan odgovor.

K 9. členu

Direktiva 2016/2102/EU v četrtem odstavku 7. člena države članice zavezuje, da promovirajo in spodbujajo programe usposabljanja v zvezi z dostopnostjo spletišč in mobilnih aplikacij, in sicer za ustrezne deležnike in osebje organov javnega sektorja, ki so namenjeni usposabljanju za ustvarjanje, upravljanje in posodabljanje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij. Glede na navedeno predlog člena v prvem odstavku ministrstvo, pristojno za javno upravo, zavezuje, da za lažje izvajanje zahtev tega zakona in zagotavljanje dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij za zaposlene pri zavezancih ter druge pripravljavce spletnih strani in mobilnih aplikacij organizira programe usposabljanja za ustvarjanje, upravljanje in posodabljanje vsebine spletišč in mobilnih aplikacij. Predvideno je, da bi za organizacijo usposabljanj (lahko gre tudi za spletne programe usposabljanja) skrbela Upravna akademija, pri čemer se zavezanci prostovoljno odločajo, ali se bodo njihovi zaposleni udeležili takšnih usposabljanj, ob upoštevanju, da bodo stroške usposabljanj krili zavezanci sami. Ti se bodo sami odločali, ali bodo za pripravo in

vzdrževanje spletišč in mobilnih aplikacij v skladu z zahtevami tega zakona skrbeli sami, ali pa bodo angažirali zunanje izvajalce. Tudi zunanjim izvajalcem pa bi morala biti omogočena udeležba na usposabljanjih. Pri pripravi in izvedbi programov bo Upravna akademija sodelovala z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami, v katerih je zbrano veliko znanja in izkušenj na področju spletne dostopnosti. Te organizacije tudi najbolj poznajo potrebe uporabnikov z različnimi oblikami oviranosti. Ob tem velja dodati, da predlog zakona z obveznostjo izvedbe usposabljanja, ki ga mora zagotoviti ministrstvo, pristojno za javno upravo, v ničemer ne posega v morebitna druga izobraževanja in usposabljanja, ki bi jih o spletni dostopnosti organizirali drugi deležniki na trgu.

Predlog člena v drugem odstavku v skladu z zahtevo iz petega odstavka 7. člena Direktive 2016/2102/EU ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, zavezuje, da z različnimi ukrepi spodbuja večjo ozaveščenost zavezancev ter uporabnikov spletišč in mobilnih aplikacij o tem, da morajo biti te zaznavne, delujoče, razumljive, robustne in dostopne ter da zavezanci uporabnikom zagotavljajo povratne informacije. Gre predvsem za ozaveščanje v medijih, objavo na spletnih straneh, izdajo publikacij in letakov ter morebitne druge predstavitve na delavnicah, konferencah in sejmih. Pri izvajanju ukrepov pristojno ministrstvo sodeluje z reprezentativnimi invalidskimi organizacijami.

Predlog člena v tretjem odstavku ministrstvo, pristojno za informacijsko družbo, zavezuje, da spodbuja tudi druge lastnike spletišč in mobilnih aplikacij, ki niso zavezanci po tem zakonu, ponujajo pa zmogljivosti in storitve, ki so na voljo javnosti ali se zanjo opravljajo, da v čim večjem obsegu upoštevajo zahteve glede dostopnosti, ki po tem zakonu veljajo za javni sektor. Tu so mišljeni predvsem subjekti s področja zdravstvenega varstva, otroškega varstva, socialnega varstva ter subjekti, ki delujejo v energetskem in vodnem sektorju, sektorju preskrbe s toploto, sektorju elektronskih komunikacij in sektorju poštne storitve. V ta namen se lahko oblikuje koordinacija z udeleženci iz gospodarstva, raziskovalno-razvojnega sektorja, reprezentativnih invalidskih organizacij, civilne družbe in javnega sektorja. Kot primer tovrstne koordinacije, ki je že vzpostavljena, lahko navedemo Slovensko digitalno koalicijo. To je usklajevalen, koordinativen in posvetovalen ter odprt forum enakopravnih udeležencev, ki deluje na področju digitalizacije podjetništva in industrije, pametnih mest, elektronskega poslovanja, e-veščin, e-vključenosti, kibernetne varnosti, interneta in po potrebi tudi na drugih razvojnih področjih digitalne družbe. Slovenska digitalna koalicija je usmerjena v doseganje multiplikativnih medsektorskih razvojnih učinkov, ki bodo pospešili razvoj digitalne družbe in omogočili izrabo razvojnih priložnosti informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT) ter interneta.

K 10. členu

Predlog člena določa pristojnost inšpekcijskega nadzora nad izvajanjem 5. do 8. člena predloga zakona. Gre torej za pristojnost nadzora nad izpolnjevanjem zahtev glede dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij, izdelavo ocene nesorazmernega bremena, objavo izjave o dostopnosti in zagotavljanjem mehanizma za zagotavljanje povratnih informacij, vključno z odgovarjanjem uporabnikom. Inšpektorji, pristojni za informacijsko družbo, bodo delovali v okviru organa, pristojnega za informacijsko varnost. Kot izhaja iz 15. člena predloga zakona, bo vlada v treh mesecih od uveljavitve zakona uredbo, ki ureja organe v sestavi ministrstev, uskladila z določbami tega zakona.

Ob tem je treba še pojasniti, da Direktiva 2016/2102/EU v prvem odstavku 9. člena od držav članic zahteva zagotovitev razpoložljivosti ustreznega in učinkovitega izvršilnega postopka, da se zagotovi skladnost z direktivo. Kot primer učinkovitega izvršilnega postopka se navaja predložitev Varuhu človekovih pravic. V pravnem redu Republike Slovenije Varuh človekovih pravic nima formalnih pooblastil, ki bi bila usmerjena v odpravo kršitev, zato določitev Varuha

človekovih pravic kot organa, pristojnega za izvrševanje zakona, ni primerna. Ne glede na navedeno ima vsak uporabnik, še zlasti uporabniki z različnimi oblikami oviranosti, v skladu z veljavno zakonodajo možnost, da se s svojo pobudo obrne na Varuha človekovih pravic. Za zagotovitev učinkovitega izvajanja zakona, tudi na sistemski ravni, tako predlagamo inšpekcijski nadzor, kot je obrazloženo zgoraj.

K 11. členu

Direktiva 2016/2102/EU v 8. členu državam članicam nalaga, da redno spremljajo skladnost spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja z zahtevami glede dostopnosti ter poročajo Evropski komisiji v z direktivo določenih rokih ter v skladu z določili tega člena. Glede na navedeno predlog člena organ, pristojen za informacijsko varnost, v okviru katerega bodo delovali tudi inšpektorji, pristojni za informacijsko družbo, določa kot organ za izvajanje nalog spremljanja in poročanja ter hkrati prenaša zadevni člen direktive. Evropska komisija bo metodologijo spremljanja, ki jo bo pri tem treba upoštevati, šele določila z izvedbenim aktom, ki ga mora sprejeti do konca leta 2018. Glede na navedeno je predvidena pravna podlaga za sprejem predpisa, s katerim se bo določila metodologija spremljanja.

K 12. členu

Predlog člena določa ukrep, ki ga odredi inšpektor, in sicer izdajo odločbe, s katero zavezancu naloži izpolnitev zakonske dolžnosti, če ugotovi, da ni izpolnil obveznosti, navedenih v tem členu. To inšpektorju omogoča ukrepanje na podlagi tega zakona in Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14).

K 13. členu

Predlog člena predpisuje kazni za kršitev posameznih določb zakona. Zakon, ki ureja prekrške, določa, da Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne odgovarjajo za prekršek, lahko pa zakon določi, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti. Glede na navedeno je v primerih kršitev tega zakona predvideno sankcioniranje odgovorne osebe zavezanca. To velja tudi za osebe javnega prava, ki bi sicer ob upoštevanju akcesorne odgovornosti pravne osebe morale biti določene kot storilec prekrška. Vendar zakon izrecno ne določa odgovornosti za prekrške oseb javnega prava (enaka obravnava v primeru vseh subjektov, ki so zavezanci po tem zakonu), temveč za prekršek odgovarjajo le njihove odgovorne osebe.

V skladu z zakonom, ki ureja prekrške, je odgovorna oseba tista oseba, ki je pooblaščen opravljanje dela v imenu, na račun, v korist ali s sredstvi pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti oziroma oseba, ki je pri teh subjektih pooblaščen izvajati dolžno nadzorstvo, s katerim se lahko prepreči prekršek. To je na primer minister na ministrstvu, direktor zavoda ali agencije itd. oziroma pooblaščen oseba v organih ali pravnih osebah.

S predvidenim sankcioniranjem odgovornih oseb se želi doseči večja učinkovitost izvajanja zakona.

K 14. členu

Predlog člena določa, da se v hitrem prekrškovnem postopku lahko izreče tudi globa, višja od najnižje predpisane globe.

K 15. členu

Uredba o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 35/15, 62/15, 84/16, 41/17 in 53/17) določa organe v sestavi ministrstev. Glede na to, da gre za novo pristojnost izvajanja inšpekcijskega nadzora v okviru organa, pristojnega za informacijsko varnost, predlog člena določa, da je treba v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uredbo uskladiti z določbami tega zakona.

K 16. členu

Predlog člena določa rok enega leta po uveljavitvi zakona za sprejem podzakonskih predpisov, s katerima bo minister, pristojen za informacijsko družbo, določil tehnične specifikacije za mobilne aplikacije, vzorec izjave o dostopnosti in metodologijo spremljanja glede skladnosti spletišč in mobilnih aplikacij z zahtevami glede dostopnosti. Gre za vsebino, ki jo bo Evropska komisija šele določila z izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi Direktive 2016/2102/EU.

K 17. členu

Organ, pristojen za informacijsko varnost, v skladu z 11. členom predloga zakona poroča Evropski komisiji o rezultatih spremljanja, vključno s podatki merjenja, v rednih časovnih intervalih. Predlog prehodne določbe v skladu s četrtem odstavkom 8. člena Direktive 2016/2102/EU določa, da mora pristojni organ prvo poročilo iz drugega odstavka 11. člena predloga zakona Evropski komisiji poslati najkasneje do 23. decembra 2021.

K 18. členu

Predlog člena določa začetek uporabe zakona. Direktiva 2016/2102/EU od držav članic zahteva, da jo prenesejo v svoje pravne rede do 22. septembra 2018, vendar ob tem določa prehodno obdobje, ki je različno dolgo glede na to, ali gre za nova spletišča, za prilagoditev že delujočih spletišč ali za mobilne aplikacije. Glede na navedeno se tudi ta zakon začne uporabljati na datume, kot so za posamezne kategorije določeni v tretjem odstavku 12. člena Direktive 2016/2102/EU. Prehodno obdobje bo zavezancem omogočilo pravočasno in ustrezno prilagoditev.

K 19. členu

Predlog člena določa začetek veljavnosti zakona, to je petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJA

/

V. PREDLOG, DA SE ZAKON OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- Korelacijska tabela
- Izjava o skladnosti
- Osnutka podzakonskih aktov